71STE JAARGANG No· 9045 DINSDAG 15 JUNI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Gomez (terug uit Nederland):

Grote nonsens dat ik demissionnair zal worden

Dr. Plesmanhaven. — Gistermiddag is mr dr M.F. da Costa Gomez bij aankomst op het vliegveld een hartelijke ontvangst gebracht. ... figuren uit de NVP en een groot aantal brave zielen uit de knoekoe, die gehoord hadden van de resultaten, die de meester-doktoor in het politieke Mekka in den Haag had weten te bereiken, waren Hatowaarts getogen om met vlaggen te zwaaien en liederen aan te heffen op het moment, dat de meester-doktoor de Constellation „Petrus Plantius" had verlaten.

Het was een alleraardigste ontvangst, vlaggen en bloemen, dr. da Costa Gomez, charmant als altijd, vriendelijk lachend en voor een ieder een persoonlijk woord tot groet, een brazo hier en een brazo daar, de groet van de Antillen. Een aan degenen, die vragen stelden over de resultaten van den Haag, hetzelfde antwoord: „Ik ben tevreden, groots werk staat ons te wachten".

Uiteraard kon mr. dr. M. F. da Costa Gomez geen verklaringen, die enig ander nieuws zou vermelden, verstrekken. Er zijn in diverse toonaarden al zo veel verklaringen afgelegd, voor, tijdens en na de RTC, in de Keukenhof en tijdens deze of gene receptie, dat het geen zin heeft er nog een verklaring aan toe te voegen. Voor de Curom microfoon verklaarde de heer Gomez dat hij tevreden was met de bereikte resultaten, accentueerde hij het feit, dat een reële basis is gevonden voor een gelukkiggere samenleving en dat de reacties vooral uit het industriële leven van Nederland hoop gaven voor de toekomst.

De bereidheid om de autonome Nederlandse Antillen te helpen in de moeilijkheden die er bestaan, was het duidelijkste bewijs van het vertrouwen, dat het moederland in haar zelfstandige overzeese dochter had.

De berichten, die in de locale pers zijn verschenen — bedoeld worden de berichten die gelanceerd zijn in „Beurs" en „Today" en kennelijk afkomstig van de door die bladen afgezonden RTC-redacteur — als zou mr dr da Costa Gomez een demissionnaire positie prefereren zodra hij weer voet aan wal zou zetten, noemde mr. dr. M.F. da Costa Gomez absurd. Indien iedereen uit de Regering zou willen verlaten, aldus merkte mr. dr. M.F. da Costa Gomez gevat op, dan blijf ik maar alleen zitten dan nog zal ik mij blijven wijden aan de behartiging van de belangen des lands.

Een kernachtige uitspraak, die geen verder commentaar behoeft.

Ter officiële begroeting waren aanwezig namens de Gouverneur Kapitein-Adjudant R. v.d. Beek, de Landsministers F. Eman, R. Moreno, mr v.d. F. Karner, mr v.d. Made wnd secr., F. Boichel namens de KLM, Gedeputeerde C. Sprockel, terwijl ook de KVP-Gedeputeerde Joonchi Jonkhout op de trappen voor de ingang van het Stationsgebouw mr dr M. F. da Costa Gomez hartelijk begroette en verwelkomde met zijn terugkeer. Ook talrijke NVP-functionnarissen waren eveneens aanwezig om hun voorzitter te zien terugkeren, o.a. zagen wij de heren H.P. Kwiers, Löwenthal, Edgar Diaz en C.W.F. Davelaar.

Administrateur Cultureel Centrum

Willemstad. — Wij vernamen, dat de heer Henk Dennert door het Dagelijks Bestuur van het Cultureel Centrum Curaçao tot administrateur is aangesteld. Het kantoor van de heer Dennert is gevestigd in de Wetenschappelijke Bibliotheek op de Ruyterkade 46 D, tel. 1810.

Realistische luchtverdedigingsoefening

Atoombommen op New York

Washington. — In de Verenigde Staten zijn bij een luchtverdedigingsoefening twaalf millioen mensen „om het leven gekomen" in 41 steden waar „atoomalarm" werd gegeven. In New York werden door drie atoombommen 2175000 mensen gedood en 800000 gewond. Washington werd „vernietigd"

Eisenhower, zijn echtgenote en dertig leden van zijn staf zochten hun heil in de schuilkelder van het Witte Huis toen de sirenes weerklonken om aan te kondigen dat twee uur later een vijandelijke atoomaanval zou worden uitgevoerd.

In New York stond het verkeer gedurende tien minuten geheel stil. In alle gebouwen kwamen luchtverdedigingsgroepen in actie.

Generaal majoor Worthington, hoofd van de burgerverdediging in Canada, dat ook aan de oefening deel nam, zei de na afloop dat er minder moeilijkheden waren, dan hij had verwacht.

De leiding van de Canadese burgerverdediging schatte dat bij de aanval minstens 5.300.000 mensen „gedood" en 2.300.000 „gewond" werden.

Vluchtelingenkampen in West-Duitsland overvol

Bonn. — 350.000 personen verblijven nog in vluchtelingenkampen in West-Duitsland, zo heeft de West-Duitse minister voor vluchtelingenzaken, prof. Oberlaender, meegedeeld. De grootste groep wordt gevormd door hen, die uit Oost-Duitsland naar het Westen zijn gekomen. Er zijn in het geheel in de bendsrepubliek 2.530 kampen. Volgens de minister zullen dit jaar ongeveer 30.000 uitgewekenen een eigen woning kunnen krijgen.

Twee en een half jaar gevangenis voor „President Robert"

Maastricht. — De rechtbank te Maastricht heeft de oplichter „president Robert" veroordeeld tot twee en een half jaar gevangenis, waarna hij ter beschikking van de regering zal worden gesteld. De rechtbank was van oordeel, dat de royale levenswijze van beklaagde Lombert en een angstpsychose de getuigen ertoe heeft gebracht hem gelden toe te vertrouwen.

In de Consistorie-zaal van het Vaticaan heeft Z.H de Paus voor het eerst gesproken voor de Europese televisie. De H. Vader sprak achtereenvolgens in vijf talen een rede uit, waarin hij wees op het belang van de televisie voor een beter begrip tussen de volkeren.

....bestuurslid F.I.F.A.....

Eervolle onderscheiding

Mordy Maduro thans ook bestuurslid van de F.I.F.A.

(Van onze sportverslaggever)

Willemstad. — Tot lid van het bestuur van de F.I.F.A. is onlangs benoemd onze stadgenoot, de heer Mordy L. Maduro, Voorzitter van de CVB en, onderdirecteur van de firma S.E.L. Maduro & Sons N.V., een welbekende figuur uit het plaatselijke handelsleven. Men kan moeilijk dit bericht geven en er zonder meer over heen stappen. Zijn betekenis is te diep niet alleen voor de Curaçaose gemeenschap in het bijzonder en de Antilliaanse sportwereld in het algemeen, maar streelt zelfs onze nationale trots, hoe onbelangrijk men het voetballen, als zodanig, ook moge vinden.

Voor het eerst een Antilliaan lid

Met de benoeming van Mordy Maduro tot bestuurslid van de Fédération Internationale de Football Association wordt, immers, voor het eerst een Curaçaoënaar, een Antilliaan, opgenomen in een wereldorganisatie. En dit feit is, dunkt ons, het releveren alleszins waard.

Mordy Maduro werd op 9 Mei 1951 tot Voorzitter van de C.V.B. gekozen en nam met voortvarendheid de organisatie ter hand van een vijf-landentournooi, waarmede het 30-jarig bestaan van de CVB werd herdacht en waaraan, behalve het Curaçaose elftal, ook dat van Uruguay, Honduras, Mexico en Madeira, deelnamen.

Dat het vertegenwoordigend Antilliaans elftal het jaar daarop, 1952, deel heeft kunnen nemen aan de Olympische Spelen in Helsinki is in niet geringe mate te danken aan de stuwkracht en het bijna onbegrensde vertrouwen, dat er van „Mordy" — zoals hij in de wandeling door eenieder bij voorkeur wordt genoemd — zijn uitgegaan. Tijdens die tocht naar Europa speelde het Antilliaans elftal ook wedstrijden in Nederland. Het was voor het eerst dat de Nederlandse Antillen, op eigen initiatief, in Nederland speelden. Immers, de eerste tocht naar Nederland, in 1946, was het gevolg van een daartoe strekkende uitnodiging van Nederland.

Het jaar 1953, onder het bezielende voorzitterschap van de heer Maduro, een bewogen periode voor de CVB en voor hemzelf: de Middel-Amerikaanse en Caraibische Spelen in Costa Rica; het bezoek van en het gelijkspel tegen het Spaanse elftal „Barcelona F.C.", indertijd Kampioen van Spanje; de „historische" nederlaag tegen het Oostenrijkse elftal „Wacker", gelukkig „schoongewassen" een paar maanden daarna.

In November van hetzelfde jaar werd Mordy Maduro van KNVB-wege begiftigd met het Bondsridderschap, een onderscheiding, die buiten Nederland, slechts weinigen te beurt is gevallen. In Nederland zelf zijn het enkele hoogstaande figuren uit de voetbalwereld, die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor de Nederlandse voetbalsport, die het KNVB ridderembleem dragen. Wij tekenen hierbij aan dat slechts een vijftiental personen uit het internationale voetballeven Bondsridder zijn, o.a. Sir Stanley Rous (Engeland), Jules Rimet (Frankrijk), Thommen (Finland) en Delaunai (Zwitserland), een gezelschap dus waar onze CVB-voorzitter en wij met hem rehct trots op kunnen zijn.

(Vervolg op pagina 2)

— Sir Hartley Shawcross, Labourparlementslid en Oud-minister, heeft op een bijeenkomst in St. Helens (Lanceshire) verklaard, dat Engeland, in het belang van de wereldvrede, lid moest zijn van elk Zuid-Oost-Aziatisch pact.

In Oost-Duitsland

Leiders van revolutie tot dwangarbeid veroordeeld

Berlijn. — Het Oost-Duitse Hoog Gerechtshof heeft een viertal mannen, die er van beschuldigd zijn voornamelijk de verantwoordelijkheid te dragen voor de revolutie in Oost-Duitsland nu een jaar geleden, tot dwangarbeid veroordeeld en wel tot in totaal 45 jaar.

In West-Duitse kringen noemde men het proces een „show" waarvan het tijdstip is gekozen om de Oost-Duitse bevolking angst in te boezemen en eventuele herdenkingsdemonstraties tegen te gaan. Twee van de verdachten, die terecht stonden werden uit West-Berlijn gekidnapped.

Televisie-ster

Over de affaire-McCarthy heeft de schrijver van deze rubriek, die zo juist teruggekeerd is van een reis door de V.S., de laatste weken met tal van Amerikanen gesproken. Vrijwel alle ondervraagden bleken fel gekant te zijn tegen de methoden van de senator uit Wisconsin en slechts een enkeling trachtte de man voorzichtig te verdedigen. McCarthy schijnt zijn strijd om de gunst van de publieke opinie langzaam maar zeker te verliezen. Men ontmoet verscheidene mensen, die aanvankelijk op hem vertrouwden, maar die zich in de loop van Mei van hem hebben afgewend. Vele weldenkende Amerikanen schamen zich tegenover een buitenlander voor het gedrag van hun wereldvermaarde landgenoot. Het is frappant, hoe vaak men te horen krijgt dat de betekenis van McCarthy's activiteiten niet overschat moet worden en dat het hele geval eigenlijk niet zo belangrijk is. Intussen is de senator de meest besproken man in de V.S. Aan de oever van de Atlantische en aan de kust van de Stille Oceaan, in het Midden-Westen en aan de grens van Mexico, blijkt in een wat langer gesprek over het leven in Amerika het onderwerp onvermijdelijk.

De verhoren van de Permanente Subcommissie van Onderzoek van de Senaat zijn nu al anderhalve maand onafgebroken aan de gang. Dag in dag uit treft men uitvoerige verslagen aan op de voorpagina's van de dagbladen. Niet alleen serieuze en hoogstaande kranten als de New York Times, de New York Herald Tribune, de Washington Post en de St Louis Post Dispatch, maar ook de sensatie-periodieken volgen de ontwikkeling nauwkeurig. De krantenlezer heeft er kennelijk nog niet genoeg van. Een veel belangrijker feit, waarvan men zich de draagwijdse in Europa nauwelijks kan voorstellen, is intussen, dat de „hearings in de hele natie op het televisie-scherm te aanschouwen vallen. (De televisie-kijker krijgt zelfs een beter overzicht van de gebeurtenissen dan de toeschouwer die met veel moeite te Washington in de Senate Caucus Room zelf is doorgedrongen.) Er vinden niet alleen rechtstreekse uitzendingen plaats, maar men kan 's avonds ook nog een verfilmde samenvatting zien. Van de gelegenheid om het „procies" via de televisie mee te maken, wordt uiteraard door de millioenen bezittors van een ontvangtoestel druk gebruik gemaakt. Men hoort over het algemeen het principe van deze uitzendingen verdedigen; ook door de tegenstanders van McCarthy, die hopen, dat deze volkomen openbaarmaking van de verhoren de senator op den duur noodlottig zullen zijn.

Op de vraag waarom president Eisenhower zich niet krachtiger uitspreekt, krijgt men over het algemeen maar zwakke antwoorden. Een verwijzing naar de rede, die Eisenhower laatst voor de Universiteit van Columbia gehouden heeft, kan ons niet bevredigen, al heeft de New York Herald Tribune in een hoofdartikel dan ook enthousiast op deze toespraak gereageerd. De presidentiële oratie had als thema: „Dat de waarheid de mens bevrijdt", en duidelijk zinspeelde Eisenhower op de verdachtmakingen, waarmede McCarthy de Amerikaanse samenleving ondermijnt. Maar hij noemde geen namen! Weliswaar is uit niet de eerste keer, dat de president zich tegen de werkwijze van de ambitieuze senator keert, maar tot nog toe blijft het bij vage aanduidingen. Als men dit naar voren brengt, krijgt men van sommige Amerikanen ten antwoord, dat een concrete presidentiële afstraffing McCarthy tot een bijzonder belangrijke figuur zou maken. Daar kan men dan echter weer tegen inbrengen, dat deze junior senator uit Wisconsin moeilijk een belangrijker plaats in het openbare leven zou kunnen innemen dan hij nu reeds heeft. Aan McCarthy kan in de V.S. geen grotere bekendheid gegeven worden dan die, welke hij momenteel geniet

Het is dieptreurig, dat Amerikaanse volksvertegenwoordigers, regeringspersonen, hoge militairen en knappe juristen zoveel kostbare tijd en energie moeten verspillen aan deze „hearings", waar bijvoorbeeld eindeloos gediscussieerd wordt over het aantal verlofdagen, dat een bepaalde dienstplichtige soldaat, David Schine, al dan niet ten onrechte heeft genoten. Men staat stom verbaasd over de heftige debatten, die, ten aanschouwen van het hele Amerikaanse volk, over futiliteiten worden gehouden en men herinnert zich slechts met moeite, dat in het hele conflict uiteindelijk grote conflicten op het spel staan. Achter het dubbele proces (McCarthy contra de minister voor het Leger, Stevens, en Stevens contra McCarthy) liggen grote problemen: De inderdaad noodzakelijke bestrijding van communistische spionnage en sabotage in de V.S. en de behoefte aan betere samenwerking tussen de Uitvoerende en de Wetgevende Macht bij deze bestrijding.

Intussen vertoont de affaire sinds enkele dagen een nieuw aspect: Tot nog toe was het een gevecht binnen de Republikeinse partij. Maar dezer dagen heeft McCarthy in een persconferentie Stevens „een onschuldige knaap" genoemd, die door slechte Democratische vrienden — waaronder het lid van de Subcommissie van Onderzoek senator Symington — in een val was gelokt. McCarthy tracht kennelijk, door de schuld op de Democraten te schuiven, zijn positie in de eigen partij, die de laatste tijd verslechterd was, te verbeteren.

Mendes France: „Nimmer capitulatie in Indo-China"

In Genève kan wens van het Franse volk geëerbiedigd worden

Parijs. — De Franse kabinetsformateur Mendes France heeft tegenover journalisten verklaard, dat zijn politiek ten aanzien van Indo-China „precies het tegenovergestelde van capitulatie" zou zijn. Aan het parlement, zo vervolgde hij, dient een concreet plan ter oplossing van het Indo-Chinese vraagstuk te worden voorgelegd. Zijn programma zou er op gericht zijn de besprekingen te Genève tesamen met de verbonden staten van Indo-China te doen voortduren.

„De oplossing, die ik steeds aanbevolen heb is thans meer dan ooit nodig. Zij is redelijk en houdt rekening met de realiteit van de toestand en is bovendien in overeenstemming met de belangen van Frankrijk, waarbij Frankrijk in Indo-China blijft en trouw is aan zijn verplichtingen", zo zeide hij.

Mendes France is van mening dat in Genève een oplossing is te vinden welke in zekere mate overeenkomt met hetgeen het Franse volk wenst. Men neemt aan, dat hij niet voor Donderdag zijn toespraak in de Nationale Vergadering zal houden.

New York. — De Shell Oil te Martinez in het gebied van San Francisco heeft een nieuwe installatie in gebruik genomen welke per dag 5000 vaten benzine met een hoog octaangehalte vervaardigt. Dit materiaal wordt vermengd met motorbenzine van hoge kwaliteit of gebruikt als basis voor vliegtuigbenzine.

KLM ontving buitenlandse studenten op Schiphol

Amsterdam. — Aan een door de Foreign Students Service georganiseerde K.L.M.-dag namen ongeveer 70 studenten deel, meest Indonesiërs en enkele uit de West. Om 10.15 uur hield drs F.E. Ledeboer, het hoofd van het K.L.M.-Planbureau op Schiphol een algemene inleiding over de wereldluchtvaart, waarna een lunch werd aangeboden door de K.L.M. in een der cantines op Schiphol. In de namiddag werden de studenten door de K.L.M rondgeleid over Schiphol.

Tokio. — Twee Amerikaanse jachtbommenwerpers zijn nabij Taegoe in de lucht tegen elkaar gebotst. Beide piloten kwamen om het leven.

Recht tot het Hart

— Wantrouwen is een bijl aan de boom der liefde.

WAPENSMOKKEL-DRAMA IN GUATEMALA-STAD

Eist Guatemalaanse leger aftreden van de president?

De Zweedse Prins Bertil is dezer dagen op Schiphol gearriveerd voor een bezoek aan Holland. De Prins begeeft zich, vergezeld van de Adjudant van Prins Bernhard, Lt. Kol. C.C. Geersema, naar het stationsgebouw.

Zending onderschepte wapens in Hamburg was „wettig"

Guatemala. — De politie in Guatemala heeft gisteren medegedeeld, dat Zaterdag een inwoner van de stad Guatemala, Alfredo Abularach Sabagg zich in het bijzijn van de politie van het leven heeft beroofd, nadat in zijn woning en zijn winkel „een grote hoeveelheid" gesmokkelde wapens en munitie was aangetroffen.

Volgens een gisteravond in Washington ontvangen bericht heeft het leger in een ultimatum het aftreden geëist van de president van Guatemala

De president zou zich onder bepaalde voorwaarden bereid verklaard hebben dit ultimatum in te willigen.

De voor Guatemala bestemde munitie, die in Duitsland is onderschept, was afkomstig uit Zwitserland. De zending kwam op 20 Mei in Hamburg, aan, vanwaar zij met de „Coburg" verscheept zou worden. Volgens een Amerikaanse woordvoerder was de zending „wettig"; op de vrachtbrieven was de lading als munitie vermeld.

President directeur Aler bleef in Suriname

Willemstad. — Het ANP deelde abusievelijk mede, dat de heer Aler, president-directeur van de KLM, gisteren op Curaçao zou arriveren. De heer Aler is echter in Suriname achter gebleven en zal eerst morgen alhier verwacht worden.

Nederlaag voor regering Malan

Geen apparte kiezerslijsten voor blanken en kleurlingen

Kaapstad. — De regering Malan is 9 stemmen tekort gekomen voor de vereiste twee-derde meerderheid, nodig tot wijziging van de grondwet ter voorziening in een aparte vertegenwoordiging van de Kaapse kleurlingkiezers in het Zuid-Afrikaanse parlement. De regering kreeg 129 stemmen. 42 van 78 oppositieleden stemden tegen het regeringsvoorstel.

Reeds drie jaar lang tracht de regering van de Nationale Partij van dr. Malan het wetsontwerp aangenomen te krijgen. De wet houdt in dat de Kaapse kleurlingkiezers afgevoerd worden van de kiezerslijst waarop zij gemeenschappelijk met de blanken staan.

Zij zullen worden geplaatst op een aparte lijst voor de verkiezingen van eigen — blanke — vertegenwoordigers in het parlement.

In 1951 werd deze „kleurlingenkiezerswet" door het Hof van Appel ongeldig verklaard omdat deze met een gewone meerderheid in aparte zittingen van de beide huizen van het parlement was aangenomen en het Hof deze gang van zaken in strijd met de grondwet achtte.

Een gedenkwaardig zilveren jubileum

Een voorbeeld voor anderen

Willemstad. — Vijf en twintig jaar is een lange tijd. Maar om deze periode in dienst van een en dezelfde maatschappij te werken, dat is een eervolle vermelding waard.

Wanneer dan ook een employé 25-jaar in dienst is van een maatschappij, zal deze haar werknemer zeker in een kleine huldiging betrekken. Deze eer valt morgen de heer William D. Richardson te beurt.

De heer Richardson herdenkt morgen n.l. het heugelijk feit, dat hij precies 25 jaar geleden in dienst trad bij de N.V. O.E.G.M.. De heer William Richardson werd op 21 Januari 1908 te St. Christopher geboren.

Gedurende de 25 jaar dat hij nu bij het Electriciteitsbedrijf werkzaam is, was hij belast met het onderhoud en het verwisselen van de straatverlichtingslampen op ons eiland. Velen zullen hem kennen, zoals hij af en toe met zijn laddcrwagen ergens in de stad of in de buitenwijken geparkeerd staat, de ladder opdraait en de nodige werkzaamheden verricht. Zelfs staat hij de mensen wel eens in de weg, maar het is nu eenmaal noodzakelijk dat de lampen onderhouden worden. En laat ons nu maar eerlijk zijn, wanneer een kapotte lamp gerepareerd is, zijn de mensen toch weer tevreden, want niets is zo akelig als duisternis op straat.

De heer Richardson heeft in de periode, dat hij nu reeds de straatverlichting behandelt, vele lampen verwisseld. Om enige getallen te noemen, gemiddeld worden per dag 30 lampen verwisseld.

Sinds de oorlog verwisselde Richardson 87.880 straatverlichtingslampen. Hierbij komt nog het onderhoudswerk, dat nu eenmaal gedaan moet worden, dus men kan zich wel een kleine voorstelling maken van de dagtaak van de heer Richardson. Elke lamp, die verwisseld moet worden, eist het opdraaien van de 7 meter lange ladder. Het werk wordt al meer en meer bemoeilijkt door het hedendaagse verkeer. Maar duidelijke taal spreekt toch het feit, dat William Richardson nog nimmer met zijn truck een aanrijding heeft veroorzaakt. Hij ondervindt wel veel medewerking van de politie en de verstandhouding tussen hem en de dienaren van de Hermandad is uitstekend, waardoor altijd een mogelijkheid kan worden gevonden om moeilijk te bereiken lampen te „behandelen". De heer Richardson werkt uiteraard met een assistent, de heer Roberts, die een trouwe hulp is in het soms gevaarlijke werk.

Woensdagmiddag zal de heer William Richardson temidden van zijn naaste collega's worden gehuldigd. Hem wordt dan het zilveren O.G.E.M.-insigne op de borst gespeld, een insigne waarop hij met recht trots mag zijn. Wij willen de O.G.E.M. gelukwensen met een kracht zoals de heer Richardson en willen hem ten voorbeeld stellen aan zijn collega's.

Mordy Maduro bestuurslid . . .

(Vervolg van pagina 1)

Terwijl de heer Maduro zijn thans derde periode als voorzitter van de CVB besluit met deze eervolle benoeming tot lid van de FIFA, hoopt hij zijn vierde periode — hij zal weer door het CVB-bestuur candidaat gesteld worden — aan te vangen met de komst van het Nederlands Elftal (de „Oranje-ploeg") naar de Antillen, een feit waar de vele „dwarskijkers" niet aan kunnen tornen. De verwezenlijking van dit plan is, zonder enig voorbehoud, te danken aan de doorzettingsvermogen en tact van Mordy.

Een eresaluut aan Bondsridder Maduro, de actieve Voorzitter van de Curaçaose Voetbalbond, is hier zeer zeker op zijn plaats. Men zou het huidige CVB Bestuur wellicht veel kunnen verwijten; echter nimmer: non-activiteit of gebrek aan initiatief of geen open oog te hebben voor de voetbalbelangen van ons eiland of niet vooruitstrevend te zijn. Onder het voorzitterschap van Mordy Maduro is de CVB wel het meest op internationaal gebied opgetreden en dit is wel één van de markante dingen, die deze periode van de CVB zal kentekenen.

Onder het aanbieden van onze gelukwensen aan het nieuwe lid van de FIFA, onze stadgenoot Mordy Maduro, stellen wij er prijs op in zijn persoon de Nederlandse Antillen in het algemeen en het CVB Bestuur in het bijzonder geluk te wensen met deze onderscheiding, die niet alleen een persoonlijke voldoening is die onze CVB-voorzitter smaakt, maar evenzo een eer voor het kleinste deel van het Koninkrijk der Nederlanden.

Op de Algemene ledenvergadering van de FIFA van 20 Juni e.k. zal de benoeming van onze CVB-voorzitter tot FIFA-bestuurslid bekrachtigd worden en zal de heer Mordy Maduro geïnstalleerd worden als zodanig.

Radio Adviesraad vergadert

Krijgt Aruba zijn tweede omroep?

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal de Radio Adviesraad as. Vrijdag, 18 Juni, in een speciale vergadering in het Cultuur Centrum bijeenkomen om een beslissing te nemen inzake de aanvrage voor een tweede radio-omroep op Aruba.

Zoals wij reeds enige tijd geleden wisten te melden, heeft de heer A.M. Arends op Aruba, een daartoe strekkend verzoek gericht tot de Landsregering.

De Regeringsraad heeft enige tijd geleden afwijzend beschikt over het verzoek van de heer Carl R. Heillegger om zijn vergunning tot exploiteren van een radio-omroep-station op Curaçao, welke op 12 Maart 1954 was verlopen, voor zes maanden te verlengen. Naar wij vernemen, ligt het in de bedoeling van de heer Heillegger, die reeds aanzienlijke bedragen heeft uitgegeven voor de nodige apparatuur, om een nieuw verzoek voor een vergunning in te dienen.

PSV-autorit belooft interessant te worden

Willemstad. — Hierbij maken wij er onze lezers nogmaals op attent, dat de met zoveel spanning tegemoet geziene auto-sterrit van de P.S.V. as. Zondag 20 Juni verreden zal worden. Een zeer groot aantal autosport-enthousiasten heeft zich reeds opgegeven. Wij willen er hier nogmaals de nadruk op leggen, dat deze rit iets bijzonders belooft te worden. Wij hebben een dezer dagen de aangekochte prijzen in ogenschouw kunnen nemen en konden ons hierover slechts verbazen. Alleen uit het grote aantal waardevolle en zeer mooie prijzen viel reeds af te leiden, dat de P.S.V., ook wat dit betreft, bijzonder voor de dag wil komen. Het PSV-bestuur biedt deze autorit dan ook aan het publiek aan als een good-will-rit. **Allen, die zich reeds hebben opgegeven, kunnen hun deelnemerskaarten en verdere papieren afhalen op Vrijdag, 18 Juni as.** op het hoofdbureau van Politie aan het Wilhelminaplein **tussen 19.30 uur en 22 uur.** Tot en met Vrijdag as. kunt U zich dus nog opgeven bij een der onderstaande heren, **t.w. Riko, hoofdbureau van Politie; De Ouden, Verkeersafdeling Rio Canario en Kion, bureau Kinder- en Zedenpolitie. Zij, die nog nooit aan een autorit hebben meegedaan, kunnen wij deze Politie-rit warm aanbevelen.** Men zal een Zondag van gezonde en sportieve ontspanning beleven. Opgaven dus tot en met Vrijdag 18 Juni as.

Het weer

Max. temp. 30.6 C (87.1 F); min. 23 C (73.4 F) en gem. 27.9 C (82.2 F). Max. wind 21, min. 10 en gem. 15 knopen. Vochtigheid 74%. Neerslag 2.54 mm Helder 2, licht bewolkt 18 en bewolkt 4 uren.

Boeiende voordracht

Dr. Flachs is banger voor een zee-appel dan een baracuda

Emmastad. — Wij hebben gisteren een aangename tijd doorgebracht onder water. Men dient dit goed te verstaan, dr R Flachs nam ons mee naar de diepten der zeeën en liet ons in woord en beeld genieten van het wondere leven, dat op de zeebodem getuigenis aflegt van een immense schoonheid en pracht.

In de Asiento-zaal hield hij een gemoedelijk praatje over duiken en het leven op de zeebodem, en waar zijn woord wellicht tekort mocht schieten in de verbeeldingskracht van zijn aandachtig gehoor, waaronder wij ook opmerkten Z. Exc. Gouverneur en mevr. Struycken, alsmede de directeur van de CPIM-CSM, dr ir H. ter Meulen en de adjunct directeur A. van Wordragen, dan kwam de Kodascope slide projector te hulp.

Ook onder water hoede men zich voor visserslatijn

Dr. Flachs zette uiteen, dat hij deze lezing onder auspiciën van de VGKS hield en zulks naar aanleiding van zijn belofte iets te laten zien van de resultaten, die hij met de „Leica" onder water had behaald, een Leica die hem door de employés werd aangeboden t.g.v. zijn zilveren ambtsjubileum bij de Shell.

De vis heeft kieuwen, waardoor hij kan ademen, de mens heeft die niet, zodat het logisch was, dat men zich ging oefenen om lange tijd onder water te blijven, aldus begon dr Flachs, zijn causerie. Met systematisch oefenen kan men 2 tot 3 minuten onder water blijven, voor wat de diepte betreft is het mogelijk tot 35 meter te komen. In dit verband wees dr Flachs op de parelvissers die tot grote diepten konden komen.

De druk neemt per 10 meter 1 atmosfeer toe, waarbij het dus noodzakelijk is om wanneer men zich op grote diepte bevindt, niet te snel naar boven te komen maar de opstijging bij wijze van spreken in termijnen te volbrengen.

Het zicht onder water is slecht, de stralingsindex geeft de toeschouwer vage beelden, het zout water irriteert het oog, vandaar dat de duikbrillen hun intrede deden.

Reeds de Polynesiërs zouden brillen gehad hebben, aldus spr. doch veel heeft de geschiedenis niet meer aan de oppervlakte gehaald.

Hoed u voor visserslatijn

De duikbril is populair geworden, met kan er alles scherp mee zien, hoewel een optische correctie dient te worden toegepast, nademaal men alles 1/3 dichter bij ziet en dus ook alles 1/3 groter schijnt dan de werkelijkheid.

Men dient derhalve de grootte der vissen, die de duikers gevangen hebben met een nóg grotere korrel zout te nemen als de vissen van de lijnvissers.

De snorkel is een instrument, die meer geschikt is voor de harpoenvisser, die lange tijd aan de oppervlakte vertoeft om op zijn prooi te loeren.

Hierna ging spr over tot de behandeling van de duikapparatuur, in dit geval het apparaat dat spr. zelf gebruikte, n.l. het systeem met de z.g. gecomprimeerde lucht. Spr. maakte ons op gezellige en vaak geestige wijze vertrouwd met de duiktechniek, ontvouwde ons, dat naarmate men dieper daalt het zuurstofverbruik groter wordt. Hoe de duiker lood aan zijn zwemgordel bevestigt om aldus in evenwicht te kunnen blijven en de zwaartekracht min of meer opgeheven wordt, het drijfvermogen hangt weer af van het soortelijk gewicht van het water, de totale oppervlakte van de flessen en omvang van de duiker. Indien de veiligheidsvoorschriften worden opgevolgd, dan is er duiktechnisch bekeken geen enkel gevaar te duchten, hoewel spr aanraadde nimmer alléén, doch met meerdere personen te duiken.

De fotografische problemen

Spr. ging uitvoerig in op de fotografische problemen, die er onder water bestaan, het licht, dat loodrecht naar beneden straalt, hoe de samenstelling van het water, zondkorreltjes, al of niet bewolkte hemel, suspensie, al op geen reflectie van bodem de belichting kunnen beïnvloeden.

Het blauw is in het water overwegend derhalve dient men bij kleurenfilm te werken met een rood filter, waarbij men de vertragingsfactor van het filter — soms acht — maar op de koop toe meet nemen. Spr deelde mede, dat op 100 meter diepte nog licht aanwezig was, doch spr had dit niet uit eigen aanschouwing. Typisch waren de ervaringen van dr Flachs m.b.t. de lichtinvloeden in het water. Even buiten Westpunt bijv. kon spr op 5 meter diepte duidelijk zien, op 10 meter was er nagenoeg geen licht, doch op 15 meter diepte was het weer kristalhelder.

Ook wijdde spr enige aandacht aan de foto apparatuur, de onderwaterkast, die van buiten af gemakkelijk te bedienen moet zijn teneinde de film door te draaien, de sluiter te spannen, de afstand in te stellen en de juiste diafragma en tijdwaarde te kiezen.

Vele karakters

Hierna behandelde spr. enkele visjes, die hij tijdens zijn onderwater-excursies was tegengekomen, de mantavis, die zo groot kan worden als een dak van een huis, want deze vis groeit vanaf zijn geboorte tot aan zijn dood; de baracuda's zijn gevaarlijk onder nan soortgenoten. Dat de baracuda gevaarlijk voor de mens kan zijn, had spr. niet ervaren, mensen vallen ze niet aan, meer respect had spr. in dit verband gezien, voor de venijnige zee-appel. Verbazingwekkend is de snelheid van de Baracuda, die een snelheid van 60 tot 100 km per uur gemakkelijk kan halen. Maar het meest verbazingwekkende vond spr het feit, dat deze vis in volle vaart tot 1 meter van het doel, kan blijven stilstaan. Deze vis beschikt dan ook over een uitstekend remsysteem.

De „toena" heeft het rechteroog altijd naar de walkantzijde gevestigd, van de vissen vertelde spr. dat er talrijke karakters rondzwemmen, sluwe en intelligente, vriendelijke en onvriendelijke. Hij vertelde over de gemene zeeslang, die bijt als die gestoord of verschrikt is, over de geelstaartjes en over de schoonheid van koralen.

De lezing werd geïllustreerd met lichtbeelden, de zwart-wit opnamen, vooral de makro-vergrotingen van de koralen, vinden wij wel de beste.

Een hartelijke applaus had dr Flachs dan ook in ontvangst te nemen na afloop van zijn gezellige en onderhoudende causerie, de heer P. de Visser, voorzitter van de V G K S, kon na afloop van de causerie de spreker mede namens de aanwezigen van harte dang zeggen.

Ook Mr. Boomstra naar New York

Willemstad. — Een dezer dagen publiceerden wij het bericht, dat Landsminister W. R. Plantz in New York besprekingen voert met enkele ambtenaren verbonden aan het Ministerie van Financiën. Nu is ook mr H. Boomstra, Administrateur van Financiën, naar New York vertrokken om aan deze besprekingen deel te nemen.

Naar verluidt houden deze besprekingen verband met het eventueel toetreden van de Antillen tot de regeling, welke tussen Nederland en Amerika is gesloten met betrekking tot het betalen van belasting op de dividenden van Amerikaanse waardepapieren. Zoals bekend is er een regeling getroffen, waarbij Nederland 15% betaalt op bedoelde dividenden, de Antillen betalen 30%. Men tracht nu uniformiteit te bewerkstelligen voor wat betreft dit percentage, waarbij de Nederlandse Antillen, als deel van het Koninkrijk, eveneens 15% zou gaan betalen.

Hoe wist hij dat?

Willemstad. — De vrouw J.H. had onder het matras van haar bed een portemonnaie gestopt, waarin zich vijftig gulden bevonden. Zaterdagavond ging de vrouw naar een feestje, maar toen zij omstreeks half twee terugkeerde, vond zij haar huisdeur open. De portemonnaie was verdwenen. De vraag is nu gerezen, hoe de inbreker-dief wist dat zich onder het matras een geldsbedrag bevond. De recherche heeft de zaak in onderzoek

In druk verschenen

Willemstad. —In druk zijn verschenen de statuten van de Aquarium en Terrariumhouders en wijziging der statuten van vereniging „Jong Santa Cruz" (Aruba), en die van de vereniging „Vigen de Socoro"

Basketball-programma gewijzigd

Willemstad. — In het Basketballprogramma heeft een wijziging plaatsgevonden. Hedenavond spelen om 7.15 uur Lightning vs Kwiek. Om half negen spelen Dragons tegen Sithoc.

Op 16 Juni komen om 7.15 uur de beide clubs Rhoda en Huracan tegen elkaar uit, daarna om 8.30 uur spelen Sito en Swallows.

Landhuis klein Sta. Martha in verval

Willemstad. — De toestand waarin het Landhuis Klein Sta. Martha thans verkeert is slecht. Witte mieren hebben een groot deel van het houtwerk aangetast. Een deel der ramen, vooral de dakramen zijn uitgevallen of hangen er bij. De stellage voor waterdrums is vergaan. Het pleisterwerk moet gerepareerd en gesausd worden. Alles moet binnen en buiten geverfd worden. De waarde van het Landhuis in de huidige toestand wordt geschat op ƒ 8.000.— à ƒ 10.000.—.

Om het landhuis behoorlijk op te knappen zal een bedrag van ca. ƒ 14.000.— nodig zijn. Hierin zijn dan begrepen alle bovengenoemde reparaties, alsmede een eenvoudige electrische installatie en het schaven van de toegangswegen. Niet inbegrepen is aankoop en plaatsing van een stroombron, b.v. een Köhlerplant, hetgeen ongeveer ƒ 800.— zal kosten.

Opgemerkt zij nog dat de plannen boven voor- en achtergalerij, dus die van de flauw-hellende daken, beginnen af te schilferen. Dit wettigt de verwachting dat binnen enkele jaren deze daken zullen gaan lekken.

Vervanging van deze pannen door eterniet zal ca. ƒ 1200.— kosten. Nieuwe pannen op deze dakschilden zou architectonisch beter verantwoord zijn.

De helling is echter kleiner dan 30 zodat inregenen mogelijk blijft en het aanbrengen van dakbeschot met ruberoid onder de pannen noodzakelijk is. De kosten hiervan zouden ca. ƒ 32.000 bedragen.

Reparatie van bedoeld landhuis is, zoals uit het vorenstaande blijkt, financieel niet verantwoord.

Het Bestuurscollege geeft de Raad in overweging het landhuis Klein Sta. Martha in de huidige toestand in het openbaar te verkopen, waarbij zoveel mogelijk zal worden getracht dit landhuis niet beneden het bedrag van ƒ 10.000.— te kunnen.

Tennis om het kampioenschap van Curacao

Willemstad. — D traditie getrouw zullen dit jaar weer in groot verband en onder auspiciën van de N.A.L.T.B. de tenniskampioenschappen voor Curaçao worden verspeeld. De wedstrijden zullen een aanvang nemen van 4 t/m 18 Juli voor de enkelspelen en van 31 Juli t/m 15 Augustus voor de dubbelspelen.

Het heren-enkelspel werd gewonnen door I. Pimentel in 1949, 1950 en 1951; H. Gerharts in 1952 en 1953.

Het dames-enkelspel gewonnen door: mevr. Weenink in 1949 en 1950; mej. E. Jansen in 1951; mej. Vera Brandwijk Nodelijk in 1952 en mej. E. Jansen in 1953.

Het dames-dubbelspel werd gewonnen door: de dames Weenink Noordhoek Hegt in 1949; de dames Lenderink E. Jansen in 1950; de dames Weenink Noordhoek Hegt 1951 t/m 1953.

Het gemengd-dubbelspel werd gewonnen door: mevr. v.d. Kwast N. M. Chumaceiro in 1949; mevra Lenderink H. Gerharts in 1950 en 1951; mej. Vera Brandwijk Nodelijk H. Gerharts 1952 en mevr. Weenink H. Went in 1953.

Het heren-dubbelspel werd gewonnen door: Iyo Pimentel Ramon Pimentel in 1949, 1950 en 1951; H. Gerharts George Phillip in 1952 en 1953.

Landsloterij, denk aan de uitkeringen!

Willemstad. — Naar wij vernemen hebben de verenigingen en stichtingen die recht hebben op uitkeringen uit de winstaandelen van de Landsloterij, nog geen cent gekregen van de hen toekomende gelden over het lopende jaar 1954. Voor vele van deze charitatieve stichtingen en verenigingen, die in het verleden bewezen hebben recht van bestaan te hebben, en nog steeds prachtig werk verrichten voor de armen, gebrekkigen, zieken, en anderen op de zes eilanden van de Nederlandse Antillen, betekenen deze uitkeringen hun „to be or not to be."

Wij hoppen voor deze instellingen, dat de geschiedenis zich niet zal herhalen zoals bijv. vorig jaar. Het is ons bekend, dat verscheidene bestuursleden van vele van deze liefdadigheids- en andere verenigingen een ware lijdensweg moesten afleggen voordat het geld binnen was. Verzoeken moesten worden gedaan aan de betreffende Landsminister; de individuele leden van de Loterij-commissie werden bezocht; het kantoor van de Directeur van de Landsloterij werd „platgelopen", in het kort er moest practisch gebedeld en gesmeekt worden voor het geld, waarop deze verenigingen recht hadden!

Zoals onze lezers zich wel zullen herinneren, heeft tot *eind December 1953* geduurd voordat de verenigingen een voorschot (!) kregen op de winstaandelen! En eerst in April d.a.v., dus enige maanden geleden, volgde de rest van het geld over 1953.

Heren van de Landsloterij: uit naam van de armen, zieken en gebrekkigen op de Nederlandse Antillen: Have a heart!

Een modern denkend Nederland heeft in Suriname veel kansen

Een mooie plek, om mensen uit Indonesië kwijt te raken, die we hier in Nederland toch niet kunnen onderbrengen". Zo ongeveer heeft een der Nederlandse bladen een tijdje geleden eens getracht Suriname te karakteriseren. En geen uitlating heeft binnenshuis zulk een protest uitgelokt. Trouwens, dit zijn de opmerkingen, die dan aan de andere kant aanleiding worden tot pamfletten, dreigbrieven en resoluties, die eveneens de situatie vertroebelen.

Suriname is zeker geen land om er min of meer gewenste gasten „af te schuiven" zoals door de eeuwen heen landen met koloniale gebieden te doen plegden. En Nederland zal zeer weinig aan een „nieuw" Suriname hebben, indien deze mentaliteit ergens op regeringskantoren of bij grote instellingen zou overheersen.

Het is - gezien de ontwikkeling van vele maanden, die in deze dagen haar bekroning gevonden heeft - overbodig om te zeggen, dat Suriname wakker is geworden uit zijn Dorenroosje-slaap, en dat dit deel van het Koninkrijk voor zover mogelijk op eigen benen een eigen weg zal gaan.

Voor zover mogelijk. Dat opent echter perspectieven voor Nederland, en wel voor een Nederland waar men de oude wijsheid van de kost die voor de baat uitgaat toepast. Want er is nog steeds veel geld nodig in Suriname en voor Suriname.

De door talrijke deskundigen uit verschillende landen onderzochte, en als volkomen deugdelijk beschouwde, projecten van het (gewijzigd) Tienjarenplan eisen onder meer dit geld op. Maar zij zullen ook een goede belegging vormen voor de credieten die Nederland in eerste instantie zou moeten (kunnen) aanbieden.

Dat er tegelijk met de besteding dezer credieten werkmogelijkheid en vele kansen op afzet van b.v. zwaar machinematerieel voor Nederland zullen ontstaan, is wel duidelijk.

Hierbij zal men in Nederland overigens dienen te denken aan de concurrentie op de wereldmarkt. Wij weten niet of er in het nieuwe Statuut een voorkeur-clausule voor Nederland is opgenomen (waarschijnlijk zal men in Suriname zulk een clausule onverenigbaar vinden met de autonomie) maar wij weten wél, dat zowel Amerika als Duitsland in Zuid-Amerika zeer gezien zijn en met offertes gauw gereed staan.

Vooral de Duitsers verheugen zich in Suriname over grote sympathie (de zending der Herrnhuters) en er is reeds in de Staten gesproken over Duitse deskundigen, vooral doktoren.

Dat Nederland zeer attent moet zijn blijkt overigens ook reeds uit de opdracht van het avant-projet voor de (eventuele) dam in de Suriname-rivier aan een Franse maatschappij.

Zoals gezegd: een modern denkend Nederland — politiek zowel als economisch — heeft in Suriname veel kansen. Veel meer dan bv. op de Antillen. Dit te meer waar Suriname op dit ogenblik nog op vele technische gebieden niet over voldoende eigen krachten beschikt. Maar men dient dan krachten uit te zenden, die rekening houden met de volkomen veranderde omstandigheden.

Zo zal er ook kans zijn voor vele Nederlandse zaken, mits zij bv. met Surinamers nauw samen werken of aan Surinamers posities geven, die in overeenstemming zijn met de aspiraties van een land, dat op eigen voeten wil staan. Van belang zal hierbij ook zijn, dat eventuele winsten op de een of andere wijze in het land blijven, dit te meer waar de zeer modern denkende Surinaamse Minister van Financiën beleggingen zeer aantrekkelijk heeft gemaakt.

Suriname is een land met buitengewoon grote mogelijkheden. Misschien minder rijk, dan velen in het land zelf hopen, maar met mogelijkheden die of nog in het geheel niet „aangeboord" zijn of pas zeer ten dele ontgonnen zijn.

Als land voor bauxiet- en houtuitvoer is Suriname reeds bekend; dat er b.v. met soepeler vrachttarieven een veel grotere houtexport te bereiken is, staat in Suriname voor de belanghebbenden vast.

Experimenten hebben aangetoond, dat het Surinaamse hout - het hiervan gefabriceerde triplex heeft reeds een uitstekende naam - voor papierfabricatie in aanmerking komt. Een cellulosefabriek zou b.v. bij voldoende electrische energie (dambouw) binnen het gebied der mogelijkheden liggen. Trouwens, de belangstelling van Van Gelder Papier wijst in een bepaalde richting...

Dat het Surinaamse fruit een toekomst kan hebben indien de verkoop in Nederland gestimuleerd wordt door goede propaganda en vooral door maatregelen van de Ned regering, staat vast. Zouden er koelschepen ter beschikking komen, b.v. voor vervoer van bacoven en bananen, dan worden deze kansen groter. Ook hier bestaat reeds een voorbeeld van Nederlandse belangstelling (Van Hoboken)

De door Nederlanders gestichte confectieindustrie draait op volle toeren; het grootscheepse rijstbouw-project Wageningen biedt Nederlandse boeren een grote kans. En zo is er veel op te noemen, dat voor Nederland rechtstreeks belang heeft.

Alleen: zoals in het Koninkrijk zal ook hier overal sprake moeten zijn van gelijkwaardige partners.

Grote successen bij weldoordachte belegging kunnen niet uitblijven. Nederland en Suriname hebben beide deze successen nodig. Met elkaar behaald zal het de oude band slechts verstevigen.

Waar eens het Surinaamse oerwoud was, verrijzen nu fabrieken.

Invloed van Noordzee

Scheveningse strand steeds smaller

Aan het college van B. en W. van den Haag werden vragen gesteld over het strand in Scheveningen dat bedreigd wordt door de Noordzee. Is het juist, zo werd gevraagd dat, behoudens ingrijpende maatregelen verwacht moet worden dat binnen een aantal jaren het strand langs de boulevard geheel zal zijn verdwenen?

Is het juist dat het zand dat vorig jaar uit de eerste binnenhaven op het strand is gespoten reeds weer geheel door de zee is weggespoeld? Is het juist dat op de duur gevreesd moet worden dat ook de boulevard door de zee zal worden ondermijnd? Indien bovenstaande vragen bevestigend beantwoord moeten worden, zijn B. en W. dan niet van mening dat de badplaats Scheveningen in zijn economische betekenis en als recreatieoord ernstig bedreigd wordt door deze ontwikkeling? Zijn B. en W. dan tevens niet van mening, dat deze ontwikkeling tot gevolg kan hebben dat de beveiliging van Den Haag tegen de zee minder doeltreffend wordt?

Affaire Khoklov

Duitse handlangers in staat van beschuldiging

De beide Oostduitsers Koekovitch en Weber, die samen met de overgelopen Russische spion Khoklov van plan waren de anti-communistische verzetsleider Okolovitch te vermoorden, zijn door de Amerikanen aan de Westduitse autoriteiten overgedragen. De beide handlangers hebben bekend en zijn in staat van beschuldiging gesteld wegens poging tot moord met voorbedachten rade, waarop maximaal een levenslange gevangenisstraf staat. Khoklov zelf bevindt zich in Amerika, waar hij voor een Congrescommissie verklaringen heeft afgelegd.

Engelse Film mij. failliet

In Londen is bekend gemaakt, dat de British Lion Film Corporation, een van de grootste Engelse filmproducenten — o.a. van „De derde man", „The happiest days of your life" en „The wooden Horse", failliet is.

Als voornaamste reden voor de déconfiture wordt aangevoerd de concurrentie van de televisie. Toch waren de bruto-inkomsten over 1953 van het bioscoopbedrijf ongeveer even hoog als in 1952, namelijk 108.787.000 pond, maar de kosten waren sterk gestegen en bevinden zich nog steeds in opwaartse lijn. Het aantal bioscoopbezoekers daalde van 1.312 millioen in 1952 tot 1.234.500.000 in 1953.

Teergevoelig vrouwtje

Een hele middag had madame Normand door de verschillende afdelingen van maison Vinot in Parijs (specialisten in rouwkleding) rondgelopen, maar ze was niet geslaagd. Alle bedienden en chefs waren er aan te pas gekomen, geen hoed, geen japon, geen mantel was overgeslagen, niets stond haar aan.

„Nou ja", zuchtte madame tenslotte, „dan ga ik maar eerst even langs het ziekenhuis. Misschien is de operatie van mijn man wel meegevallen"

Nog niet terug

De vreemde echtscheidingsgevallen, waarover Amerikaanse kranten plegen te schrijven, laten wij meestal maar voor wat zij zijn. Wij maken echter een uitzondering voor de zaak van de vijfenzestigjarige John Winbush uit Menphis tegen zijn vrouw. Wegens kwaadwillige verlating eist hij ontbinding van het huwelijk. Zij is op 12 December 1911 de deur uitgegaan om boodschappen te doen en moet nog terugkomen.

Parijs. — De Franse staatssecretaris van Marine, Gavini, heeft officieel bekend gemaakt, dat dezer dagen aan een Marinewerf te Brest opdracht is gegeven voor de bouw van een vliegdekschip voor de Franse marine van 22.000 ton.

Oma doet inkopen

Een drieënzestigjarige grootmoeder uit Marseille deed heftig verontwaardigd, toen een politieagent in haar handtas snuffelde en er een breekijzer en een grote bos valse sleutels uithaalde. „Die dingen heb ik nodig bij het doen van inkopen", beweerde ze. Die uitvlucht hielp niet veel: na een kruisverhoor te hebben ondergaan, bekende de waardige oude dame de laatste manden veertien keer te hebben ingebroken.

Verrassend weerzien

De Amerikaanse vrouwelijke rechter Loretta Lau beleefde onlangs de verrassing van haar leven, toen zij het strafregister van een landloper nakeek. De man had om opname in de gevangenis verzocht. Het bleek haar, dat hij nog door de politie werd gezocht, daar hij vierentwintig jaar geleden zijn toenmaals driejarig dochtertje Loretta onverzorgd had achtergelaten. De landloper was haar vader.

Alle hoop gevestigd op de banaan

TRINIDAD — Een begin in verband met de vestiging van een millioen dollar bananen-industrie op dit eiland werd onlangs gemaakt, met de toewijzing van een $ 63.000 voor de aankoop van Lacatan bananen „suckers", en de verwezenlijking van een 150-Acre Gouvernements Bananen Kwekerij.

Victor Bryan, Minister van Landbouw, deelde mede, dat het in de bedoeling ligt de industrie uit te breiden, en dat verschepingen naar het Verenigd Koninkrijk nog dit jaar zullen beginnen.

De Heer Bryan zeide dat het volk van het Verenigd Koninkrijk grote belangstelling aan de dag heeft gelegd ten aanzien van bananen uit Trinidad.

Een Commissie die kort geleden werd aangewezen om de mogelijkheid te bekijken van een bananen-industrie op het eiland, verklaarde, dat een uitgebreide exporthandel in bananen kan worden opgebouwd uit de verscheidenheid van de Lacatan bananen, welke momenteel gebruikt wordt ten aanzien van het Jamaica Bananen Uitbreidings-programma, en die weerstand biedt tegen „Panama Desease", ofschoon de bananen dienen te worden beschermd tegen „Leaf Spot" door regelmatige besproeiing. De Commissie meldde in haar voorlopig rapport dat bij de Regering is ingediend, dat, teneinde de Industrie snel op te bouwen, het Gouvernement 100.000 Lacatan „suckers" moet importeren, en deze aan de landbouwers verkopen deze aan de landbouwers verkopen tegen zo laag mogelijke prijzen. Momenteel heeft Trinidad een contract met een firma in de Verenigde Staten die alle geproduceerde „Gros Michel" overneemt.

Tegenslag in de citrus

TRINIDAD. — Overeenkomstig officiele berichten van de Trinidad Citrus Growers Association wordt verwacht dat de Citrus productie in dit gebied in 1954 [illegible] vallen beneden het [illegible] van het voorafgaande jaar.

Men verwacht dat de [illegible] in de [illegible] dit jaar [illegible] 300.000 kisten zal komen te staan [illegible] en andere zal [illegible] een geringe [illegible] productie.

Enorm droogleggingsplan

TRINIDAD. — Een droogleggingsplan, dat zal komen te staan op $ 500.000 — is thans in behandeling door de Regering van Trinidad ten behoeve van de landen gelegen ten Noorden van de Caroni Rivier. Het werk wordt uitgevoerd door het „Works and Hydraulics" Department en wanneer de uitvoering zal zijn voltooid zal dit gepaard gaan met de verschaffing van 500 „Acres" ten behoeve van de Landbouw.

Dit project werd aanvaard ongeveer een jaar geleden, en men verwacht dat het werk binnen twee jaar zal worden voltooid.

Kapitale weg

BRITS HONDURAS. — Ten aanzien van wegenbouw zij vermeld dat een 32½-mijl weg — „Humming Bird Highway" aangelegd is in dit gebied, gefinancieerd door de Koloniale Ontwikkeling en Welvaart-fondsen welke een bedrag van £ 550.000 overschrijden. De weg verbindt Stan Creek Town en Stann Creek Valley. Deze weg zal bijdragen tot zekere uitbreiding in het gebied van zowel landbouw als [illegible]industrie in zekere gedeelten van het eiland.

De bemanning van het beschoten Belgische vrachtvliegtuig. Boven rechts Joseph Clauwaert, de Belgische radiotelegrafist, gedood door een granaat. Daarnaast: tweede piloot Wilson, ongedeerd. Onder rechts Arsène Devreese, eerste piloot, zwaar gewond. Naast hem Victor Sluyts, boordwerktuigkundige, licht gewond

Toerisme als industrie

JAMAICA — De inkomsten van dit gebied vloeiende uit zijn toeristen-leven gedurende 1953 werd geschat op £ 5 millioen. Op het gebied van geldelijke inkomsten nam dit een tweede plaats in ten opzichte van suiker, en stond als eerste op de lijst van dollar afwerpende industrieën van dit eiland.

In overeenstemming met Jamaica-rapporten was er een gestadige verhoging waar te nemen ten aanzien van de inkomsten voortvloeiende uit het toeristenverkeer gedurende de laatste vijf jaren. Het rapport geeft te kennen, dat het toeristen-verkeer gedurende verleden jaar tweemaal zo druk was als in 1938, en thans verstrekkende mogelijkheden aanbiedt ten voordele van werkverschaffing aan een aanzienlijk gedeelte van het volk.

JAMAICA. — Het Instituut voor Sociaal en Economisch Research van het Universiteits-College van West Indië is momenteel verbonden aan een Studie ten aanzien van de economie op het gebied van „Small Farming" in Jamaica. Dit werk ten behoeve waarvan het initiatief uitging van het Ministerie van Landbouw wordt gefinancieerd door de Regering van Jamaica en de „Colonial Economic Research Committee" uit de Koloniale Ontwikkelings- en Welvaart fondsen. Deze studie zal omvatten gedetailleerde onderzoeken t.a.v. speciaal geselecteerde boerderijen in negen gebieden, welke op het gebied van landbouw iets beloven. De diepgaande studie t.a.v. deze boerderijen zal zich uitstrekken over een periode van minstens één jaar, en de ingewonnen inlichtingen zullen worden aangevuld door zekere ervaringen opgedaan in de richting van „Agricultural Credit and Marketing".

Het in de top van een reusachtige vijgeboom gebouwde hotel nabij Nyeri (Kenia), waar koningin Elizabeth verbleef toen haar de dood van haar vader, koning George VI, werd gemeld, is uitgebrand men vermoedt dat de Mau Mau hierin de hand heeft gehad.

SURINAME

— Op 1 Juli as. zal Suriname overgaan tot uitgifte van de 2e tranche ad ƒ 500.000,— van de 3% premielening ad ƒ 1.000.000,— waarvan de 1e tranche werd uitgegeven in Januari 1952. De voorwaarden zullen dezelfde zijn als de eerste uitgifte.

— De bouw van het nieuwe Rooms Katholieke Ziekenhuis te Paramaribo is gegund aan de aannemer H. van Heesewijk.

— Het Gouvernement heeft de plantage Petersburg (district Suriname) gekocht voor ƒ 2.000,—; de plantage, die 750 ha. groot is, zal worden verkaveld ten behoeve van de klein-landbouwers.

— Het nieuwe bestuur van de Moengo Mijnwerkers Bond bestaat uit de heren A. Waal, voorzitter W. Zalmijn, onder-voorzitter H. Willemzorg, secretaris; D. Deekman, penningmeester, E. Graham, E. Plak en G. Waal, commissarissen.

Lima. — De regering van Peru heeft een protestnota gezonden aan de regering van Ecuador tegen de arrestatie in Colombia van drie Peruaanse onderdanen. Volgens deze nota zijn de drie Peruanen onderworpen aan folteringen bij hun verhoor over eventuele spionnagebedrijvigheden.

Rome. — In Italië is momenteel een rijdende tentoonstelling van de Amerikaanse voorlichtingsdienst (USIS) te zien, welke een beeld geeft van de mogelijkheden van atoomenergie voor vreedzame doeleinden.

Een dergelijke tentoonstelling zal ook andere Europese landen bezoeken.

New York. — De „Glenview Motor Products" te Moorestown in New Jersey heeft een hefschroefvliegtuig geconstrueerd, waarvan de prijs bij serieproductie 3000 dollar zal bedragen. Het toestel biedt plaats aan twee personen en heeft een kruissnelheid van 145 km. u.

Leden van de Freie Deutsche Jugend, welke organisatie tijdens de Pinksterdagen een congres hield in Oost-Berlijn, werden, toen zij een kijkje wilden nemen in het Westen, hierin belemmerd door ordewachten (zie pijlen): deze hadden zich opgesteld o.a. zoals hier, bij de ingangen van de ondergrondse. Ook leden van de Volkspolizei hielden een oogje in het zeil (midden).

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

„Ik wou u even spreken. Zou ik mogen weten wat dat moet — dat u de mensen vraagt, om misdaden voor u te begaan?"

Het geweten van de heer Waddington was door al zijn ervaringen in zo'n koortsachtige conditie geraakt, dat de vraag hem evenzeer schokte als wanneer het de ontploffing van een pond dynamiet ware geweest. Zijn levendige verbeelding speelde hem parten. Dat meisje scheen lelijk op de hoogte te zijn van zijn particuliere zaken.... misschien was 't een agente van de geheime recherche, een van die speurneuzen, die zo ernstig de levensvreugd van de amateur-misdadiger verstoren...."

„Ik weet niet, waar u 't over hebt," bracht hij met een kraakstem uit.

„Toe nou zeg!" zei Fanny kregelig. Zij was een zakenvrouw, zij had een hekel aan dat gedraai. „Freddy Mullett heeft me 't hele zaakje verteld. U zoekt iemand, om een karweitje voor u op te knappen, en hij heeft er geen zin in. Als u 't met mij aandurft.... Zegt u maar wat 't is, dan zal ik zien, of ik 't aankan."

Meneer Waddington keek haar nog steeds wantrouwig aan. Hij doorzag haar wel! Ze probeerde hem in een val te lokken. Als hij zijn mond voorbij praatte, hing hij. Dus zei hij niets, maar hij haalde zwaar adem.

Fanny, een gevoelig meisje, legde zijn stilzwijgen verkeerd uit. In de blik van zijn ogen zag zij de mannelijke twijfel aan de bekwaamheid der vrouw; het ongeloof, dat haar arbeid halen kon bij die van een man.

„Als 't iets is, dat Freddy Mullett aankan, kan ik 't ook." zei ze. Meneer Waddington kreeg hierna de indruk, dat er heel even iets aan haar trilde. „Alstublieft!" zei ze.

Wat zij tussen haar fijne vingertjes omhoog hield, voor de geboeide blik van meneer Waddington, was een horloge met ketting.

„Wat is dat?" riep hij uit.

„Waar lijkt 't op?"

Meneer Waddington wist precies, waar het op leek. Verbluft tastte hij langs zijn vest.

„Ik heb er niets van gezien, dat u 't me afnam."

„Geen mens ziet er iets van, als ik iets neem," zei Fanny fier, en volkomen naar waarheid. „Dus nu heb ik een proef voor u afgelegd — nu gelooft u me misschien, als ik zeg, dat ik lang niet slecht ben. Als Freddy 't zou kunnen, kan ik 't ook."

Er vloot een koele, verkwikkende golf van opluchting over het gemartelde gemoed van Henry Waddington. Hij zag in, dat hij zijn bezoekster verkeerd had beoordeeld. Zij was geen detective, integendeel: zij was een lieftallige, vrouwelijke vrouw, die met zo grote handigheid voorwerpen uit de zakken van anderen wist te verwijderen, dat zij er niets van merkten. Precies het soort meisje, dat hij het liefst had willen ontmoeten.

„Dat blijkt wel," zei hij met overtuiging.

„Nu dan, wat moet er gedaan worden?"

„Ik zoek iemand, die een paarlen halssnoer wil stelen."

„Waar is 't?"

„In een safe op de bank."

Fanny's beweeglijke trekken drukten teleurstelling en ergernis uit.

„Nou, wat praten we dan?" zei ze. „Ik ben geen kastenkraker! Ik heb een verfijnde vrouwelijke opvoeding genoten — met een oxy-acetyleenblaaslamp heb ik nooit leren werken."

„U begrijpt me verkeerd," zei meneer Waddington snel. „Op 't ogenblik ligt dat halssnoer in een safe op de bank, maar ik zeg niet, dat 't daar blijft! Als de tijd zover is, wordt 't er uit gehaald, en dan komt 't tussen de andere huwelijkscadeau's te liggen."

„Dat begint er beter op te lijken."

„Ik kan natuurlijk geen namen noemen...."

„Dat hoeft ook niet."

„Dan zal ik 't maar zó zeggen: 't halssnoer hoort aan A, en die gaat binnenkort trouwen met B."

„Ik kan 't me voorstellen. Ze zitten eeuwig samen aan de bridge-problemen, dus dan raak je aan elkaar gehecht."

„Ik heb reden om te veronderstellen, dat het huwelijk zal worden voltrokken in Hempstead op Long Island; daar heeft C, de stiefmoeder van A, een zomerhuis."

„Waarom trouwen ze niet in New York?"

„Omdat ik," zei meneer Waddington vol eenvoud, „de wens te kennen heb gegeven, dat het in New York zou gebeuren."

„Wat hebt u er mee te maken?"

„C is mijn vrouw. Ik ben D."

„O, die meneer die een reservoir met water kan vullen in zes uur vijftien minuten, terwijl C voor een ander reservoir maar vijf uur veertig nodig heeft, niet? Aangename kennismaking."

„Ik ben zelf sterk vóór dat idee van Hempstead," ging meneer Waddington voort. „Hier in New York zou 't misschien niet meevallen, u 't huis binnen te smokkelen, maar in Hempstead kunt u zich in de tuin verbergen, tot het geschikte moment komt. Ze zullen in Hempstead de cadeau's tentonostellen in de eetkamer, en daar zijn glazen deuren, die op een grasveld uitkomen, met heesters aan weerskanten."

„Makkelijker kan 't al niet!"

„Dat dacht ik ook. Ik zal er dus vanavond op aandringen, dat het huwelijk in New York voltrokken wordt — dan kunnen we er gerust op rekenen, dat 't in orde komt."

Fanny keek hem peinzend aan.

„'t Lijkt me nogal een rare geschiedenis. Als u D bent, en u bent met C getrouwd, en C is de stiefmoeder van A, dan bent u de vader van A, zou ik zo zeggen. Waarom wilt u een halssnoer van uw dochter stelen?"

„Zeg, hoor eens," sprak meneer Waddington dringend, „één ding moet u vooral goed begrijpen: u moet niets vragen."

„Nu ja, vrouwelijke nieuwsgierigheid...."

„Daar zou ik dan maar niet aan toegeven," ried meneer Waddington haar aan. „'t Is een heel apart geval, en ik kan niet hebben, dat iemand zijn neus steekt in allerlei dingen, die hem niet aangaan. 't Is mij om het werkje te doen en u om de beloning. Zorg dus nu maar netjes, dat u dat halssnoer krijgt, en geef 't aan mij als er niemand kijkt, en zet 't hele geval uit je knappe kopje en denk er niet meer over."

„Kan gebeuren. Dus nu gaan we zaken doen. Hoeveel zit er voor me aan?"

„Driehonderd dollar."

„Op geen stukken na genoeg."

„Meer heb ik niet."

Fanny dacht na. Driehonderd dollar was een bescheiden sommetje, maar 't waren toch altijd driehonderd dollars. Als je voor je uitzet moest zorgen en een huis wou meubileren, kan je driehonderd dollars altijd gebruiken, en 't werkje, zoals 't haar beschreven was, leek doodsimpel.

„Nou, goed," zei ze.

„Dus u doet 't?"

„Ja."

„Brave meid," zei meneer Waddington. „Waar kan ik u vinden, als ik u nodig heb?"

„Hier hebt u mijn adres."

„Dan schrijf ik u wel. Hebt u alles nu goed in uw hoofd?"

„Ja, hoor. Ik blijf tussen de heesters hangen tot er geen mens in de buurt is, dan glip ik de kamer in en ik pak 't halssnoer...."

„.....en u geeft 't aan mij."

„Dat spreekt vanzelf."

„Ik zal zorgen dat ik in de tuin ben, vlak bij de deur, en zodra u dan buiten komt, kom ik naar u toe. Direct. En denk er om," zei meneer Waddington, met een rustige, veelbetekenende blik naar zijn nieuwe vriendin, „geen rare grapjes."

„Wat bedoelt u met rare grapjes?" vroeg Fanny lichtelijk geraakt.

„O niets, niets," zei meneer Waddington, met een afwerend handgebaar. „Alleen maar rare grapjes."

HOOFDSTUK VII

Er bestaan, zoals iedereen weet, verschillende manieren om de tijd te meten. Door alle eeuwen heen hebben geleerden vurig gepleit ten gunste van hun verschillende systemen. Hipparchus van Rhodes trok een verachtelijk gezicht iedere keer, als hij iemand de naam hoorde noemen van Marinus van Tyrus; en om de tanus zich krom gelachen. Purbach verklaarde, dat die man een grote ezel was; en toen Regiomontanus — die de leuze huldigde: leven en laten leven — daar tegen inbracht: Ahmed Ibn is nog maar een jong ventje, dat vooruit wil komen in de wereld, dus we moeten hem niet alles zo kwalijk nemen, toen zei Purbach: Vind je? en Regiomontanus zei: Ja, dat vind ik; en toen zei Purbach tegen Regiomontanus: Man, je maakt me naar.

Tycho Brahe mat de tijd met behulp van hoogten, kwadranten, azimuths, kruisstaven, hemelgloberingen, parallactische wetten; en, zoals hij dikwijls tegen zijn vrouw zei, als hij zijn azimuth had opgewonden en de kat had uitgelaten 's avonds, beter kon je 't nooit verlangen. Maar toen kwam in 1863 Dollen, met zijn „De tijdsbepaling door middel van het draagbare doorgangsinstrument in de verticaal van de poolster" (in die tijd in de leesbibliotheken druk gevraagd, en later verfilmd onder de titel: Purperen Misdaad), en hij leverde het bewijs, dat Tycho helemaal verkeerd had gerekend, doordat hij op een avond, na en souper te Kopenhagen, een hemelbol voor 'n kwadrant had aangezien.

In de practijk des levens echter kán men de tijd niet meten. De eerstvolgende drie weken waren als een bliksem-flits voor George Finch, die zich koesterde in het gezelschap van Molly Waddington. James Fletcher echter, wiens beminde meisje ver weg was, in haar geboortedorp in Texas, vroeg zich af, hoe enig verstandig mens het in zijn hoofd kon halen te beweren, dat een dag maar vierentwintig uren had. Er waren momenten, dat James Fletcher dacht: er is vast een ongeluk je gebeurd met de sterreman, de tijd staat stil.

Maar nu waren de drie weken om, en ieder ogenblik kon de tijding hem bereiken, dat zij terug was in New York. De hele dag had hij rondgelopen met een lachje van blijheid op zijn gezicht, en nu sprong en zong zijn hart van overdadige vreugde, terwijl hij zich omkeerde om agent Garroway te groeten. Die was namelijk juist binnen Fletcher's muren verschenen.

„Ah, Garroway!" zei James Fletcher. „Hoe gaat 't? Wat kwam je doen?"

„U had toch gezegd," was het antwoord van de agent, „dat ik met mijn gedicht bij u moest komen, als ik het af had?"

„O ja, da's waar ook. Ik had er niet meer aan gedacht. Mijn geheugen schijnt niet best in orde te zijn de laatste dagen. Dus je hebt je eerste gedicht geschreven, hè? Zeker over de lente en de jeugd en de liefde, hè?.... Ik mag zeker wel even."

Het telefoonbelletje had gerinkeld; en opgewonden sprong James Fletcher op en greep hij naar de hoorn, hoewel het instrument hem de laatste dagen herhaaldelijk had teleurgesteld.

„Hallo?"

Ditmaal kwam er geen teleurstelling. De stem, die hem toeklonk, was de stem, die hij zo vaak in zijn dromen had gehoord.

„Met meneer Fletcher? Ik bedoel.... ben jij 't, Jimmy?"

James Fletcher schepte diep adem. En zozeer was hij overweldigd door plotselinge vreugde, dat hij voor het eerst, sinds hij tot de jaren des onderscheids was gekomen, ademhaalde door zijn mond.

„Eindelijk!" riep hij.

„Wat zeg je?"

(Wordt vervolgd)

Gaat ex-koning Zogoe thans naar Amerika?

Sinds koning Faroek werd afgezet is Egypte voor hem niet meer wat het was....

(Van een medewerker)

Een gerechtshof in Caïro heeft het millioenen-vermogen van de sinds jaren in ballingschap in Egypte wonende ex-koning Zogoe van Albanië, dat verleden jaar in beslag werd genomen, vrijgegeven. Zal deze vroegere monarch, die tevens een geslaagd zakenman is, thans gevolg geven aan zijn reeds eerder uitgesproken voornemen, en zich in de door hem aangekochte villa op Long Island bij New York vestigen en zijn handelscarrière in de Verenigde Staten voortzetten? Velen verwachten het, want Egypte is voor Zogoe niet meer, wat het was, toen zijn vriend koning Faroek er regeerde. Zou Amerika zijn grenzen voor hem sluiten, dan schijnt de voormalige heerser over het operette-rijk Albanië naar Frankrijk te willen. Portugal, het land, waar de meeste onttroonde vorstelijke families van Europa een onderkomen hebben gezocht, schijnt hem minder aan te lokken, vermoedelijk, omdat hij door de telgen van oude vorstelijke geslachten nooit geheel als gelijke is beschouwd.

Midden 1953 sloeg de Egyptische politie toe. Er werd een huiszoeking gedaan in de koninklijke villa. Een groot aantal gouden munten liet men in de brandkast liggen, maar een stapel waardepapieren ging naar diverse Egyptische banken. Daar bleef het vermogen van koning Zogoe, dat volgens sommigen 2 tot 3 millioen gulden, maar volgens anderen aanzienlijk meer dan 20 millioen gulden zou bedragen, geblokkeerd tot de rechterlijke autoriteiten een beslissing zouden hebben genomen over 'n aanklacht wegens belasting-ontduiking, die tegen de ex-koning was uitgebracht. Een aanklacht, waartegen Zogoe zich verdedigde met de redenering: „Egypte erkende mij als koning van Albanië. Een koning hoeft geen belasting te betalen."

De uitspraak van het gerechtshof liet lang op zich wachten. Zogoe en zijn echtgenote konden ondertussen hun villa blijven bewonen en ook hun zoontje, kroonprins Leka, kon zijn school in Alexandrië blijven bezoeken. In werkelijkheid voelden Zogoe en zijn gezin zich echter als gevangenen.

Of de uitspraak van het gerechtshof hen thans uit hun gouden kooi zal bevrijden? De huidige Egyptische regering is vrienden van de voormalige koning Faroek waarschijnlijk niet bijster vriendschappelijk gezind. Doch mogelijk weet Zogoe, die onder alle onttroonde ex-vorsten zonder twijfel de handigste zakenman is, thans een regeling te treffen, waardoor hij, met medeneming van een belangrijk deel van zijn vermogen, het land van de pyramiden kan verlaten.

Zijn droom is nog eens op zijn troon in Albanië terug te keren. Voorlopig echter hebben de communisten daar het roer vast in handen, ook al grenst het land aan Joego-Slavië en Griekenland, twee staten, die beide samenwerken met het Westelijke kamp. Maar koning Zogoe is een man, die tot nu toe geluk heeft gehad, en die daarnaast over geduld beschikt......

Gerechtshof geeft handelaar-koning zijn vermogen terug

Tot, in 1953, de Egyptische politie wegens verdenking van deviezensmokkel en belastingontduiking, beslag legde op een groot deel van zijn vermogen, was het verblijf van ex-koning Zogoe in Egypte beslist de rustigste en ongestoordste periode in zijn fel-bewogen leven. Vóórdien, als politicus en koning, was de weg van deze telg van een oude Albanese familie niet over rozen gegaan. Reeds kort na de eerste wereldoorlog speelde hij in de binnenlandse politiek van het kleine, bergachtige Balkanstaatje Albanië, met zijn in voortdurende vetes gewikkelde bewoners, een voorname rol. In 1922 werd hij, met hulp van resten van het Wit-Russische leger, dat door de communisten uit Rusland was verdreven, de grote man in de Albanese politiek. In 1925 werd hij tot president gekozen en drie jaar later maakte hij van zijn land een monarchie en verhief zich zelf tot koning.

Veel rust heeft Zogoe als monarch niet gekend. Steeds moesten er opstanden van wilde bergbewoners in geïsoleerde delen van het land onderdrukt worden. Het aantal aanslagen, dat op hem werd gepleegd, of die nog juist door de politie verijdeld konden worden, is legio. Zelf noemde hij zich eens de meest beschoten koning van Europa. Maar behalve geluk bezat hij ook een zeker politiek instinct en zo wist hij zich tot 1939 op zijn troon te handhaven. Op Goede Vrijdag van dat jaar vielen de legers van Mussolini plotseling zijn land binnen, onder het voorwendsel, dat de veiligheid van de Italianen in Albanië niet voldoende was gewaarborgd. De waarheid was, dat Mussolini de heerschappij wenste over de oliebronnen, die in Albanië waren ontdekt.

In ballingschap

Koning Zogoe, die kort tevoren met een beeldschoon Hongaars hertoginnetje, Geraldine Apponyi, was getrouwd, zond zijn echtgenote en haar pasgeboren zoontje naar Turkije en voegde zich enige dagen later bij haar. Zijn vlucht was niet zo overhaast geweest, of hij had enige millioenen uit de staatskas mee kunnen nemen. Na een periode van omzwervingen door Europa belandden hij en zijn gezin, mitsgaders de gevluchte koninklijke Albanese regering en zijn hofhouding, in Egypte, waar koning Faroek hen gastvrij opnam. Wellicht speelde hierbij het feit een rol, dat ook koning Faroek afstamt van een Albanese koopmansfamilie.

In Egypte richtte Zogoe zich behaaglijk in. Een grote villa in Alexandrië werd zijn nieuwe paleis en Faroek was zo goedgunstig hem al zijn koninklijke voorrechten te laten. Daaronder was ook het recht, gebruik te maken van diplomatieke post. De vijanden van de ex-koning zeggen, dat deze gunst, tezamen met de millioenen, die Zogoe uit Albanië had kunnen meenemen, de grondslag vormden voor de grootscheepse zaken, die hij sindsdien in het Nabije Oosten heeft kunnen doen. Wat die zaken precies in hielden? De berichten er over zijn even verward als onzeker.

Sommigen menen, dat de ex-koning van Albanië zich vooral op de wapenhandel heeft toegelegd. Hij zou rechtstreeks betrokken zijn geweest bij de geruchtmakende aankoop van later ondeugdelijk gebleken wapens door de Egyptische regering, een aankoop, die uiteindelijk geleid heeft tot de revolte van een groep leger-officieren onder Naguib en Nasser tegen Faroek.

Volgens een andere lezing heeft Zogoe, gebruik makend van zijn recht diplomatieke zendingen, die onaantastbaar zijn voor de douane, te ontvangen en te versturen, een grootscheepse smokkelhandel in edelstenen, goud en kostbare stoffen gedreven, waarbij leden van zijn hofhouding en regering als zijn agenten optraden en millioenen in zijn kas zouden zijn gevloeid.

Het gevolg moest mee...

Na de verbanning van koning Faroek verliep ook voor ex-koning Zogoe het getij. Hij had reeds, met vooruitziende blik, een grote villa in één van de duurste forensen-gemeenten van New-York, in de badplaats Long Island, voor zich en zijn hofhouding aangekocht. De onderhandelingen met de Verenigde Staten over het aantal personen, dat Zogoe en zijn gezin zou mogen begeleiden — de ex-koning had meer dan 200 visa aangevraagd — hielden zijn vertrek echter op.

Ex-koning Zogoe van Albanië en zijn echtgenote, ex-koningin Geraldine, in één van de vertrekken van hun luxueuze villa in Alexandrië. De foto werd gemaakt bij gelegenheid van het bezoek van een Nederlandse verslaggever.

Herdenkingszegel V.N.

New York. — De postdienst van de Verenigde Naties zal binnenkort een herdenkingszegel uitgeven ter ere van de Internationale Arbeids Organisatie (I.L.O.). De postzegel toont een aambeeld als symbool van de arbeidsproblemen, waarmede deze organisatie van de Verenigde Naties zich bezig houdt. Een driehoek suggereert de drie groepen, die aan dit werk deelnemen, de regeringen, de werkgevers en de werknemers.

Het ontwerp is van de Mexicaan Jose Renau, die de eerste prijs won van een speciaal voor deze postzegel ontworpen prijsvraag.

Amnestie in Colombia

Bogota. — De Colombiaanse president generaal Gustavo Rojas Pinilla heeft gisteren een algemene amnestie afgekondigd voor alle voor 1 Januari gepleegde politieke misdrijven.

De straffen van gevangenen, die wegens niet-politieke misdrijven zijn veroordeeld worden met 1 jaar verminderd.

Onder deze regeling, die is afgekondigd ter gelegenheid van de eerste verjaardag van de ambtsaanvaarding van de huidige president, vallen bijna vijf duizend gevangenen.

Eerste Nederlandse hotel voor buitenlandse studenten

Amsterdam tracht achterstand in gastvrijheid in te lopen

Bescheiden begin

(Van onze verslaggever)

1 Juli a.s. zullen de poorten van een speciaal hotel voor buitenlandse studenten te Amsterdam opengaan. Dan zal — dit jaar nog slechts gedurende drie zomermaanden — een voor 60 personen berekende hotelaccommodatie geschapen zijn, waar de vele buitenlandse studenten, die Nederland gedurende de zomervacantie komen bezoeken, à raison van f 2,75 per dag in een passende sfeer onderdak zullen kunnen krijgen. Dit „Summerhostel" is gedurende deze maanden voorlopig ondergebracht in de sociëteit van de Katholieke Studentenvereniging „Sanctus Thomas Aquinas" aan de Vondelstraat te Amsterdam, die voor dit doel enige kleine verbouwingen zal ondergaan.

Jaar in, jaar uit vonden de Nederlandse studenten tijdens hun talloze vacantietochten in het buitenland gastvrij en goedkoop onderdak in de vele speciale studentenhuizen die zij daar vonden. Maar Nederland zelf staat niet minder in de belangstelling van buitenlandse studenten, die in steeds groter getal ons land tijdens de vacanties bezoeken. Zij moesten daarbij ervaren, dat hier veelal niet de verblijfsmogelijkheid, niet de hun passende sfeer bestaat, die ze thuis gewend waren. Noodgedwongen waren zij daardoor op de veel duurdere hotels aangewezen. Dit was een situatie, die in studentenkringen hier te lande als een gebrek aan gastvrijheid gevoeld werd. De Algemene Studentenvereniging Amsterdam heeft thans — voor Amsterdam althans — aan deze toestand een einde gemaakt. Uit haar midden ontstond de stichting „Amsterdams studentenhotel", die over veertien dagen met de exploitatie van een speciaal hotel voor buitenlandse studenten gaat beginnen.

Voorlopig geschiedt dit — door ruimtegebrek gedwongen — op bescheiden schaal. Een slaapzaal en drie ruime kamers in het pand aan de Vondelstraat bieden plaats aan zestig bedden. Er is voldoende was- en douchegelegenheid, terwijl de sociëteitsruimte mogelijkheid tot contact met Nederlandse studenten te over zal bieden.

De organisatoren hebben reeds een belangrijk succes kunnen boeken. Nadat op dit nieuwe initiatief via de buitenlandse studentenpers de aandacht was gevestigd, konden zij tot dusver reeds 400 reserveringen, omvattende 1500 à 2000 overnachtingen, boeken. Deze kwamen o.a. uit Joegoslavië, Denemarken, Frankrijk en Engeland. Wanneer dit eerste voorlopige project slaagt — en de eerste tekenen wijzen in die richting — is men van plan uiteindelijk een permanent studentenhotel te stichten. De Foreign Student Service, die aan dit initiatief heeft medegewerkt, wil met dit eerste pogen de overheid en het bedrijfsleven op de huidige achterstand op dit gebied wijzen. En die is zeker nog in schrijnende mate aanwezig, wanneer men bedenkt, dat de buitenlandse studentenhotels, waarvan onze eigen studenten telkenjare zo dankbaar gebruik maken, eveneens van genoemde zijde gesubsidieerd worden.

Naast accommodatie voor verblijf en het gebruiken van maaltijden, heeft de stichting reeds bereikt, dat voor de buitenlandse studenten, die hier vertoeven, dezelfde reducties bij schouwburg- en museumbezoek gelden als reeds gebruikelijk is voor de Amsterdamse studenten.

's-Gravenhage. — Mr. L.G. Kortenhorst, voorzitter der tweede kamer, is benoemd tot commandeur met sterren in de Orde van de Heilige Gregorius de Grote. De versierselen, behorende bij deze onderscheiding, zijn hem overhandigd door de pauselijke internuntius, Mgr. Paolo Giobbe.

Parfum voor de weduwe van Rommel. Tijdens haar bezoek aan Egypte bracht de weduwe van de Duitse generaal Rommel een bezoek aan enkele antiquiteitenwinkeltjes. Een plaatje, dat interessanter is om het aparte van het Egyptische winkel-interieur dan om de weduwe van de nazi-generaal!

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL

1785

1897. — Heer Bommel staarde sprakeloos naar de bekende gestalte voor hem en die staarde terug. Na een poosje begon dat blijkbaar te vervelen, want de figuur op de wand rekte zich een weinig uit en stapte dreunend uit de vloer van de schaapskooi.

„Ik houd er niet van om plat te zijn! sprak hij, „ik ben liever rond! „Bommel!" zeg ik altijd tegen mijn vader, „wees vooral niet te bescheiden!

De meeste lieden zullen je tegen de muur willen drukken, maar je moet zorgen, dat je ruimtelijk blijft, al begrijp je ook niet, wat ik bedoel!"

„M-maar", stamelde heer Ollie, „m-maar dat is precies wat mijn vader altijd tegen mij zei. „Blijf ruimtelijk!" zei hij altijd!"

„Natuurlijk!" riep de ander achteloos, „Ik zeg ook alleen maar, wat je zelf gezegd zou hebben, maar dan een beetje andersom! Ik ben tenslotte je eigen iksel, zodoende!"

„Nu begrijp ik, waarom je me zo bekend voorkwam!" zei heer Bommel. Hij slaakte een zucht van verlichting en begon breed te glimlachen.

„Je bent mijn eigen iksel, maar dan andersom — daarom is je jas zo raar. Maar dat geeft niet! Op het innerlijk komt het aan, zeg ik altijd maar!

„Onzin!" wierp de ander tegen, het gaat om het uiterlijk! Dat moet je zo langzamerhand weten!"

Terwijl het gesprek in deze trant verder ging nadderde buiten de eenzame gestalte van Tom Poes de oude schuur.

Want, hoewel heer Ollie hem zo onaardig van de heuvel had afgegooid, wilde hij zijn vriend toch niet in de steek laten en daarom had hij hem tot hiertoe gevolgd. Nieuwsgierig sloop hij naar een raampje, waar een vraag lich doorheen scheen en keek naar binnen.

Blinde kinderen brachten bezoek aan Madurodam

De miniatuurstad Madurodam blijkt niet alleen een belangrijke aanwinst te zijn voor het vreemdelingenverkeer in Den Haag. Buiten de duizenden touristen, die het kleine stadje bezoeken uitsluitend vanwege de attractiviteit, zich éénmaal Gulliver in Lilliput te gevoelen, komen er thans ook bezoekers, om de ideeën, die zij zich in hun fantasie hebben gemaakt over gebouwen, auto's, treinen, molens etc., aan de werkelijkheid te toetsen. Deze gasten van Madurodam zijn nl. blind en de meesten van hen zijn nooit in de gelegenheid geweest precies te ontdekken, wat een vuurtoren en wat een schip is.

Door de miniatuurvoorbeelden hiervan te betasten, kunnen zij zich een idee vormen hoe deze gebouwen en bouwsels in werkelijkheid zijn. Zo is een belangrijk aspect van deze miniatuurstad, nl. instructieplaats voor blinden, ontdekt.

Reeds enkele malen is een groep blinden in Madurodam geweest. Zij komen dan vóór de officiële openingstijd, zodat zij de gelegenheid krijgen, ongestoord een rondgang door de stad te maken en hun waarnemingen te doen, zonder de wellicht hinderlijke belangstelling van het publiek te ondervinden.

Wij zijn dezer dagen in de gelegenheid gesteld, zulk een rondgang bij te wonen. Het betrof hier een groep meisjes uit de blindeninrichting „De Wijnberg" uit Grave, die onder toezicht van enkele zusters van de inrichting en personeel van Madurodam een bezoek aan het stadje bracht. Heel voorzichtig, om vooral niets te beschadigen, tasten de meisjes, van wie het merendeel volkomen blind was en slechts enkelen nog een zeer gering gezichtsvermogen hadden, de verschillende voorwerpen af. Vooral hadden de zusters van de inrichting verteld, over hetgeen er allemaal in Madurodam aanwezig was, zodat de kinderen enigszins een inzicht hadden gekregen over de structuur van de miniatuurstad. In het stadje zelf hadden zij maar weinig tijd nodig, om zich precies een beeld te kunnen vormen van de werkelijke grootte van de bouwwerken, welke zij stuk voor stuk bevoelden.

Gedurende het zomerseizoen zullen nog vele groepen blinden in de gelegenheid worden gesteld, een bezoek aan Madurodam te brengen. Sympathiek is het besluit van het bestuur van de miniatuurstad, welke zelve is opgericht ten bate van een liefdadig doel, om de rondleidingen van deze blinden voor het merendeel gratis te doen

MILITAIREN IN ENGELSE BURGERLIJKE VERDEDIGING

Londen. — De Britse regering is van plan mobiele eenheden van de strijdkrachten te gebruiken voor versterking van de burgerlijke defensie-organisatie.

De regering publiceerde dezer dagen een wetsontwerp, dat voorziet in de opleiding van 30.000 militairen jaarlijks, die in oorlogstijd zullen optreden als „vliegende eenheden" van de burgerlijke verdediging. De Britse organisatie voor de burgerlijke verdediging bestaat op het ogenblik bijna uitsluitend uit vrijwilligers.

Van het half millioen personen, dat nodig wordt geacht voor deze organisatie, zijn tot dusver 300.000 gerecruteerd.

Tibet voortaan deel van China

Indië heeft een overeenkomst met communistisch China bekrachtigd waarin het koninkrijk Tibet wordt erkend als een integraal deel van China, aldus heeft het Indische ministerie van Buitenlandse Zaken bekend gemaakt. Op basis van de overeenkomst, die op 29 April in Peking werd getekend, heeft Indië er in toegestemd de troepen die de handelsroutes naar Tibet bewaakten terug te trekken.

De Duke of Edinburgh krijgt een prijs uit handen van zijn schoonzuster, Prinses Margaret. Met een glimlach neemt de Duke of Edinburgh de trophee in ontvangst, nadat hij de polo finale in Crowdey park had gewonnen.

IJzer uit een magnetisch proces

PUERTO RICO. — Zekere hoeveelheden „Magnetite" werden ontdekt op verschillende stranden in dit gebied door leden van de United States Geological Survey, die samen werken met het Departement dat zich bezig houdt met de economische ontwikkeling van Puerto Rico.

De ontwikkeling stelt open de mogelijkheid tot toevoeging van een nieuwe industrie door het ijzer terug te winnen door middel van een magnetisch proces, gelijkvormig aan dat toegepast in andere delen van de wereld.... Ofschoon de ijzerhoudende zandvlakten reeds vroeger werden gerapporteerd, konden de ligging en uitgestrektheid der meest belovende

Wetenschap trekt belangstelling

Het aantal studenten afkomstig uit het Franse Caraibische Gebied, en verbonden aan de verschillende Universiteiten in Frankrijk is gestadig opgelopen gedurende de laatste jaren. Gedurende de periode 1952—1953 werden 783 studenten vanuit Martinique, Guadeloupe en Frans Guyana geplaatst in „Metropolitan France" tegen 749 in 1951—1952, 571 in 1950/51, en 446 in 1949/50. Dit betekent dat gedurende een tijdsverloop van 4 jaren een verhoging van 70% geregistreerd werd ten aanzien van het aantal Frans West Indische studenten in Frankrijk.

Wetenschap heeft meer belangstelling onder de West Indische studenten dan kunst of medicijnen, in het bijzonder ten aanzien van de vrouwelijke studenten, want 35% van de West-Indische meisjes verbonden aan de Universiteiten leidden haar studie in de richting der natuurwetenschappen.

NYLON-CONGRES

Parijs. — Te Parijs is een congres gehouden waaraan ruim 2000 deskundigen uit 34 landen hebben deelgenomen en dat handelde over de toekomst van nylon en andere kunstvezels. De conferentie was uitgeschreven door het internationaal comité voor rayon en kunstvezels.

Volgens dit comité is de wereldproductie van kunstvezels thans tweemaal zo groot als de wereldproductie van wol.

Buenos Aires. — Een bijeenkomst van metaalarbeiders in Buenos Aires eindigde met een schietpartij, waarbij een aantal personen gewond raakte, waarvan enkelen dodelijk. De politie brak het gevecht op met gas en zette de omgeving af.

Meer werkverschaffing

Het nieuwe Vier Jaar Ontwikkelingsplan ten behoeve van de Overzeese gebieden, werd goedgekeurd door de Franse Regering, welk plan thans onderworpen zal worden aan de goedkeuring van het Franse Parlement.

Dit plan is gericht op de ontwikkeling van oogsten op het gebied van voedingstoffen in het algemeen, waardoor werkverschaffing wordt verhoogd, en zo ook electriciteits-voorziening, terwijl de productie-kosten worden verlaagd, met uitvoering van een huisvestings-programma.

Ongeveer een bedrag van 40 billioen francs zal worden uitgetrokken teneinde dit programma uit te voeren, terwijl aanzienlijke bedragen bestemd zullen worden ten behoeve van sociale diensten en faciliteiten voor wat betreft. Opvoeding en Openbare Gezondheid. In Martinique zullen speciale pogingen in het werk worden gesteld teneinde het wegennetwerk te verbeteren, hetwelk sterk achteruit gegaan is, gedeeltelijk te wijten aan het sterk toegenomen aantal vervoermiddelen ingevoerd, terwijl de werkzaamheden ten behoeve van de Haven en het Vliegveld, die enkele jaren geleden een aanvang namen zullen worden beëindigd.

's-Gravenhage. — Het aantal aangegeven radio-ontvangtoestellen in Nederland bedroeg per 1 Juni 1954 1.899.302 tegen 1.890.853 op 1 Mei 1954.

Op 1 Mei 1954 waren er 494.337 aangeslotenen op het Rijksradio-distributienet tegen 493.027 op 1 April 1954.

Ottawa. — Tegen het einde van het jaar 1955 zullen in Canada 300.000 instrumenten ter grote van een potlood zijn uitgereikt, bestemd voor het meten van radio-activiteit. Deze uitdeling is een onderdeel van de burgerbeschermingsactie in Canada.

Ging zijn onderwater-geweer halen

De zwemmer Ken Aitken uit Busselton in West-Australië heeft een nummertje koelbloedigheid weggegeven, dat het vermelden waard is. Hij was met een onderwatergeweer zwemmend op jacht naar vissen, toen een reuzeninktvis hem aanviel. Met één slingerarm ontrukte het monster hem het geweer en met een andere trok het hem mee naar zijn hol, zeven meter onder de zeespiegel. Aitken had behalve een geweer ook nog een mes en daarmee wist hij tenslotte de grijparm, die hem omstrengelde door te snijden. Met deze griezelige trophee nog om het lichaam kwam hij naar adem snakkend boven. Toen hij een beetje uitgeblazen had, dook hij weer naar het hol van het ondier om eventjes zijn onderwatergeweer te gaan halen.

Vergif

In West-Duitsland overweegt men de invoering van een wet ter beperking van de verkoop van een vergif, dat dient om onkruid te verdelgen en in de winkels vrij verkocht wordt. Het is n.l. gebleken, dat zelfmoordenaars en moordenaars zich in steeds toenemerde mate van dit vergif bedienen.

Weggepest

De kleinste taxi, die in Parijs op de boulevards klanten vervoerde, is uit het stadsbeeld eenvoudig weggepest. Niet door het publiek, dat er maar al te blij mee was, maar door de georganiseerde oppositie van de met andere wagens rijdende taxi-chauffeurs. Het betreft hier een 4 P.K.-Renault, die door de Parijse garagehouder en taxi-ondernemer Victor Robert in bedrijf werd gesteld. Robert vertelde: „Ik was toch zo verschrikkelijk trots op m'n nieuwe wagentje. Ik had het rood en blauw, de kleuren van Parijs, laten schilderen. Het glipte overal doorheen en de klanten waren er dol op. Het gebruikte de helft minder benzine dan m'n andere wagens. Maar als ik het been stijf had gehouden en de taxi-chauffeurs niet hun zin had gegeven, zou ik geruïneerd zijn geworden.

Vrouwen

De stad Stockholm betaalt aan vijf jonge getrouwde vrouwen 19 gulden per dag, omdat zij zo goed voor hun mannen zorgen. Deze vrouwen zijn n.l. als hulpverpleegsters aangesteld in het stedelijk ziekenhuis voor besmettelijke ziekten, waar hun mannen, die kinderverlamming hebben, worden behandeld. Maandenlang zaten zij de hele dag aan het ziekbed van hun echtgenoten, tot een van hen zich op het idee kwam zich aan als hulpverpleegster aan te bieden. De andere dames volgden haar voorbeeld. Zij doen nu rollendig dienst en concentreren zich op de verzorging van hun man. „Zij doen prachtig werk en helpen ons ook het ernstig gebrek aan verpleegsters op te vangen", verklaarde de directeur van het ziekenhuis. „Bovendien vermeerderen zij met die 19 gulden per dag de gezinsinkomsten aanzienlijk en dat werkt psychologisch gunstig ook op hun mannen."

Vereniging van de Handel vergaderde:

Lago-inkrimpingen als donkere wolken aan de horizon

Oranjestad. — Het was ruim negen uur, toen voorzitter Whitfield gisteravond in de Sociedad Bolivariana de algemene jaarvergadering van de Vereniging voor handelaren kon openen. Op dat moment kwamen n.l. het 32ste en 33ste lid binnen, waarmee het quorum gevormd werd.

Aan de bestuurstafel hadden toen plaats genomen voorzitter Clinton H. Whitfield, Penningmeester A. in 't Veld, Secretaris H. Meijer en de heren D.J. de Wit, Monte Maduro, C. Juliao, E. Petrona, P. Wurtz, W. Bonn, J.G. de Castro en A. Fuchs.

De voorzitter heette de aanwezigen hartelijk welkom en gaf vervolgens in het kort een overzicht van de groei der vereniging.

Secretaris H. Meijer las de notulen voor van de vorige algemene ledenvergadering, penningmeester A. in 't Veld kon wijzen op een batig saldo ad ƒ 4900.—.

De heer Whitfield geeft dan een overzicht der werkzaamheden in het afgelopen jaar en memoreert de hotelplannen van de Vereniging totdat geheel onverwachts, en nadat van overheidszijde steun was toegezegd, het Eilandsbestuur met een eigen plan kwam en er van het Verenigingsplan niets meer kon komen.

Tot voldoening stemde het feit, dat vooral dank zij het initiatief van de Vereniging de belangstelling in het algemeen en bij het Bestuur in het bijzonder gewerkt is voor het belang van de ontwikkeling van het touristenverkeer.

De vereniging hoopt, dat het Basiroetiplan succes zal hebben en dat men ook spoedig tot overeenstemming zal komen over de bouw van een groot hotel.

Een belangrijk succes was voor de handel toen de Lago uitvoering gaf aan een plan van de A.M.A. tot het beëindigen van de credietverlening in de Lago maatschappijwinkels. De voorspelling van het AMA bestuur n.l., dat de omzetten der plaatselijke handel omhoog zouden gaan en dat de prijzen niet omhoog zouden gaan, werd bewaarheid.

Donkere wolken

De Vereniging is met zorg vervuld over de inkrimping der tankervloot, en al is zij de eerste om te begrijpen, dat de Lago moet kunnen concurreren op de wereldmarkt, er kan niet ontkend worden, dat zich donkere wolken boven Aruba samenpakken. Het verheugt de Vereniging, dat het Arubaans Bestuurscollege de gevaren ziet en in verband hiermee is begonnen met het opstellen van een vijfjarenplan, dat onder meer voorziet in het uitvoeren van grote werken, als het aanleggen en verbeteren van wegen, waardoor men tenminste een deel der werkloze arbeiders kan opvangen.

De Vereniging is verheugd over het in gebruikstellen van de bunkerbarge voor de haven en blijft hopen, dat in de toekomst kan worden overgegaan tot de bouw van een vast bunkerstation.

De vereniging zocht het afgelopen jaar vijf maal contact met DOW, zes maal met het Ontvangerskantoor, drie maal met het postkantoor, terwijl het aantal besprekingen met het Bestuurscollege zeer groot was.

Bij de bestuursverkiezing worden alle leden bij acclamatie herkozen, met uitzondering van de heren Fuchs en Juliao, die zich niet herkiesbaar stellen. In hun plaatsen werden de Heren Adriaan Arends en Jules Nieuw gekozen.

Hier is dan een plaatje van de sensationele operatie, die een leeuwin in het ldierenpark Wassenaar moest ondergaan en waarover onze lezers reeds uitvoerig werden ingelicht. Stalen gaffels en dikke touwen kwamen er aan te pas om de leeuwin Simba voor haar eigen bestwil te bedwingen teneinde de veearts in de gelegenheid te stellen de operatie uit te voeren. Simba zag echter nog kans met de gebonden achterpoten te slaan en een gaffel te verbrijzelen.

San Nicolas in het teken van de communiefeesten

San Nicolas. — Zaterdag 19 Juni as. zullen in de St Theresia-kerk te San Nicolas 330 kinderen hun Eerste H. Communie doen.

NWIWA vierde tweede lustrum

San Nicolas. — De Club van de Bovenwinders, de NWIWA, herdacht haar tienjarig bestaan. Er werd een mars door de straten van San Nicolas gehouden, waaraan een tweehonderdtal mensen deelnam. Er werd een dienst gehouden in de Methodistenkerk, waarna de stoet zich naar de club begaf. Voorop liep de Carnavalskoningin in scouts-uniform en de brassband zorgde voor de muzikale noot.

„Tivoli" kiest nieuw bestuur

Oranjestad. -- Tijdens de jaarvergadering vond de verkiezing plaats van het nieuwe bestuur voor de Tivoliclub. Als voorzitter werd gekozen de heer Eric Arends. De overige bestuursfuncties zullen later worden verdeeld onder mevr. V. Arends, en de heren Arturo Arends, Rudolf Arends, Eloy Arends Jr., Gilbert Arends, Adriaan Arends, Reynald Arends, Henry Arends, Dolphy Oduber, Carlos Croes, Eric Croes en Lorenzo Arends.

Windpistolen zijn ook gevaarlijk

Oranjestad. — Dat windbuksen en windpistolen gevaarlijk speelgoed zijn, werd wel bewezen, toen de twaalfjarige D.D. van Paradera een kogel, welke op korte afstand werd afgeschoten, in zijn knie kreeg. Operatief ingrijpen bleek noodzakelijk.

Beursberichten

New York. — Het herstel van de N.Y. effectenbeurs kwam gisteren tot stilstand en bij het verdere verloop hadden fractionele dalingen de overhand. Hoewel de geselecteerde industrieën enig herstel ondergingen, sloot de markt nauwelijks prijshoudend onregelmatig lager.

Aantal verhandelde fondsen 1114; hoger 414; lager 453; onveranderd 247; aandelenomzet 1.420.000; obligatie-omzet $ 2.720.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	165 1/8
Anaconda	37 1/8
Bethlehem Steel	68
Dupont de Nemours	122 1/4
General Electric	39 5/8
General Motors	70 1/2
Int. Tel. and Tel.	17 1/2
Shell Oil	64 1/4
Standard Oil of New Jersey	88 1/8
U.S. Steel	47 5/8

Piet Heyn, zijn naam is klein...

Zijn daden omvatten meer dan de verovering van de zilvervloot

(Van een medewerker)

Wie zich de Nederlandse zeeheld Piet Heyn, de man die in 1628 de jaarlijks van de baai van Mexico naar Lissabon varende Spaanse zilvervloot veroverde en daarbij een buit maakte van 12 millioen gulden, voorstelt als een romantische figuur, een soort edele boekanier, heeft het mis. Piet Heyn was een uiterst nuchter zeeman, een kapitein van de koopvaardij, die, nadat hij reeds als rentenier leefde, als bevelhebber was aangezocht voor enkele expedities naar de West en die zijn leven eindigde als luitenant-admiraal en commandant van de Nederlandse staatsvloot. Hoewel het grote publiek hem alleen kent als de veroveraar van de Spaanse zilvervloot, achtte hij zelf dit feit minder belangrijk dan menig ander hoogtepunt uit zijn merkwaardige carrière.

Piet Heyn, Piet Heyn,
Zijn naam is klein,
Zijn daden benne groot,
Hij heeft veroverd,
De zilvervloot.

Waarom verliet hij zijn rustig bestaan?

Piet Heyn werd in 1577 in Delfshaven bij Rotterdam geboren — zijn geboortehuis staat er nog steeds. Hij kwam uit wat men een zeemansfamilie noemt. Zijn vader was kapitein van een buisconvooier, een bewapend vaartuig, dat de haringvloot begeleidde en dat wij tegenwoordig een visserij-politie-kruiser zouden noemen. De jonge Piet Heyn is waarschijnlijk al op jeugdige leeftijd naar zee gegaan en hij voer op het schip van zijn vader, toen dit in 1597 — over de juistheid van dit jaartal bestaat enige twijfel — in handen viel van de Spanjaarden. Vijf jaar lang leidden hij en zijn vader het zware leven van roeislaaf op een Spaanse galei. Tenslotte kwam hij, bij het begin van het Twaalfjarig Bestand, dat tijdelijk een einde maakte aan de oorlog tussen Spanje en de Nederlandse verenigde provincies, vrij.

Enkele jaren later zien we hem als stuurman op een schip van de Oost-Indische Compagnie op weg naar Java. De terugweg maakte hij reeds als kapitein van een koopvaardijschip en dit eerzame beroep bleef hij uitoefenen tot omstreeks 1620.

Hij had toen zijn schaapjes op het droge, was getrouwd, bewoonde een mooi huis in Rotterdam en genoot in zijn stad een zeker aanzien. Het stadsbestuur koos de kapitein-in-ruste Piet Heyn tot schepen en waarschijnlijk zou hij nog lang het zorgeloze leven van een bemiddeld oud-zeeman geleid hebben, als motieven, waaromtrent wij in het duister tasten, hem er niet toe bewogen hadden in 1623 een aanbod van de West-Indische Compagnie aan te nemen en als vice-admiraal van een vloot van twintig schepen aan een militaire expeditie naar Brazilië deel te nemen.

De oud-kapitein van de koopvaardij ontpopte zich reeds op deze eerste tocht als een uitnemend vlootvoogd. Vooral dank zij zijn persoonlijk beleid werd de Portugese vesting San Salvador aan de Allerheiligenbaai veroverd. Op een tweede reis maakte hij opnieuw de Allerheiligenbaai onveilig. San Salvador was inmiddels door de Portugezen heroverd, maar Piet Heyn viel de in de baai liggende Portugese schepen aan en haalde er alles uit, wat waarde bezat. Vier rijk met buit beladen vijandelijke schepen zond hij, onder Nederlandse bemanningen, naar zijn vaderland, waar zij met gejuich werden ontvangen.

Aanslag op Spaanse zilvervloot.

Op zijn derde — en laatste — reis naar de West mikte Piet Heyn nog hoger. Hij zette rechtstreeks koers naar de Caraïbische Zee, waar hij trouwens ook tijdens zijn vorige expedities was geweest en in September 1628 was hij in de buurt van Cuba.

In die jaren was het gewoonte, dat de Spanjaarden op geregelde tijdstippen, meestal jaarlijks, een vloot met in Mexico en elders in Zuid-Amerika gedolven zilver naar Spanje zonden. In 1628 had deze vloot zich, met de begeleidende oorlogsschepen, verzameld in de baai van Matanzas op de Noordkust van Cuba. Men wachtte nog op enkele andere schepen en was druk bezig zich op de grote oversteek voor te bereiden, toen in de nacht van de 7de op de 8ste September plotseling sloepen met Nederlands scheepsvolk en vervolgens Nederlandse oorlogsschepen de baai van Mantazas binnen drongen.

Op 18 Juni a.s. zal het 325 jaar geleden zijn, dat luitenant-admiraal Piet Heyn, de bekende veroveraar van de zilvervloot, tijdens een zeegevecht bij Oostende om het leven kwam. Wij vertellen hier enkele bijzonderheden uit het leven van deze Nederlandse vlootvoogd, die herhaaldelijk in de Caraïbische en Zuid-Amerikaanse wateren heeft geopereerd.

De overval werd een volledig succes voor de Nederlanders. Alle schepen werden veroverd. De Spanjaarden werden aan land gezet en uitgerust met voldoende voedsel voor een wandeling, dwars over het eiland, naar Havana. Vervolgens werden de Spaanse oorlogsschepen verbrand en de met zilver geladen koopvaardijschepen door Nederlandse prijsbemanningen bezet.

De terugtocht van de Nederlandse vloot, met haar kostbare prijzen, verliep vlot en in Januari 1629 verscheen zij voor de Nederlandse kust. De ontvangst, die Piet Heyn en zijn mannen ten deel viel, was buitengewoon hartelijk. Twaalf millioen gulden bedroeg de buit, voor die tijd een ongekend hoog bedrag, en het gejubel van de bevolking nam geen einde. Dankliederen werden gedicht, hoewel het bekende lied van Piet Heyn, dat thans nog op alle Nederlandse scholen wordt gezongen, eerst in het midden van de 19de eeuw is tot stand gekomen.

De beloning van Piet Heyn.

Voor zijn prestatie ontving Piet Heyn een beloning van omstreeks 7000 gulden. Waarschijnlijk vond hij dit te laag. Kort na zijn aankomst raakte hij althans in conflict met de heren „Bewindhebberen" van de West-Indische Compagnie en toen stadhouder prins Frederik Hendrik hem aanbood, met de rang van luitenant-generaal, bevelhebber te worden van 's lands oorlogsvloot, nam hij dit aanbod dankbaar aan.

Zo bewoog de carrière van Piet Heyn zich langs dezelfde lijnen als enige tientallen jaren later die van Michiel Adriaansz. de Ruyter. Beiden waren reeds koopvaardij-kapitein in ruste toen men hen verzocht het commando over een aantal oorlogschepen op zich te nemen en beide oud-gezagvoerders brachten het tot opperbevelhebber van de Nederlandse oorlogsvloot.

Luitenant-admiraal Piet Heyn heeft zijn land niet lang in deze hoge functie mogen dienen. Op 18 Juni 1629 werd hij, tijdens een gevecht met Duinkerker kapers bij Oostende, terwijl hij op de campagne van zijn schip stond, dodelijk getroffen door een kanonskogel. Naast hem stond de man, die hem eens op zou volgen als opperbevelhebber, de toenmalige scheepskapitein Maarten Harpertszoon Tromp.

Piet Heyn was een dapper man, maar vóór alles een uitmuntend organisator. Hij besprak, voor hij met een vloot vertrok, alle details van de komende expeditie. Onderweg handhaafde hij een strenge discipline onder het destijds zeer ruwe zeevolk, maar door het opstellen van „scheepsartikelen" waakte hij voor willekeur der kapiteins.

Als opperbevelhebber van 's lands vloot had hij een open oog voor de belangen van het scheepsvolk. Ook op dit gebied treft de overeenkomst met admiraal De Ruyter, die immers een niet onbelangrijk deel van zijn roem dankt aan zijn zorg voor zijn kapiteins en andere onderhorigen en die op organisatorisch gebied buitengewoon belangrijk en baanbrekend werk heeft verricht.

De verovering van de Spaanse zilvervloot door een Nederlandse vloot onder Piet Heyn in de baai van Matanzas (Cuba) op 8 September 1628. In het medaillon een portret van de Nederlandse bevelhebber.

CURACAO

Journaal van de Mobiele Brigade

Vele vechtpartijen

Willemstad. — De Mobiele Brigade verleende gisteren zes maal assistentie, maakte zes maal procesverbaal op, gaf drie waarschuwingen en behandelde drie licht aanrijdingen. De dag kenmerkte zich door de vele vechtpartijen, die overigens nog al meevielen.

Politie is geen taxibedrijf

In de Nijmegenstraat werd assistentie gevraagd voor een man, die van een feestje was afgekomen, dronken over straat liep en daarbij de orde verstoorde. De ter plaatse gedirigeerde patrouille ontdekte wel een manspersoon, die onder de invloed van sterke drank verkeerde, doch de man gedroeg zich heel kalm. De man die assistentie verzocht wilde echter, dat de politie de man naar Saliña zou brengen. Aan dit verzoek kon niet worden voldaan, de M.B. is nu eenmaal geen taxionderneming.

Burenruzie

In de Eindhovenstraat was een kleine burenruzie. Assistentie werd echter gevraagd voor stenengooiers en messenzwaaiers, die in het geheel niet aanwezig bleken te zijn. De burenruzie werd door de Mobiele Brigade gestopt en de buren werden ernstig onderhouden.

Vechtpartij bij Nelson Bar

De naam van de Nelson Bar, op de weg naar Westpunt, heeft reeds enige malen in de rapporten van de Mobiele Brigade gestaan. Er schijnen daar veel vechtpartijen voor te komen. De melding van gisteren was echter een beetje „opgeschroefd". Men verzocht namelijk assistentie voor een vechtpartij, doch bij aankomst van de patrouille constateerde deze alleen maar, dat een stel kwajongens een beetje ruzie hadden. Gezien het late uur werden de knapjes na onderhouden te zijn, naar huis gestuurd.

Met verkeerde been uit bed gestapt

Op Klein Marchena werd in de vroege morgen een burenruzie beslecht. Tegen kwart voor acht waren twee „dames" aan het vechten geslagen, waarbij de een de jurk van de ander kapot scheurde. De benadeelde wilde er echter nog even over nadenken, of zij wel aangifte zou doen of niet.

Boca Sanmichiel vechtpartij

De M.B. moest ook op Boca Sint Michiel handelend optreden. Een jongen en een meisje waren daar namelijk aan het vechten geslagen. De jongen kon het meisje blijkbaar niet de baas, want hij nam tenslotte een fles, die hij pardoes op het hoofd van de jongedame sloeg. Zij liep een wonde op aan het linkeroog. De patrouille van de M.B. verleende eerste hulp en bracht haar vervolgens naar Dr. Loe. De dader van deze daad werd naar Rio Canario overgebracht en krijgt een P.V.

AGENDA

WEST-END
7 en 9 p.m. „*The city is dark*"

CINELANDIA
7 uur p.m. „Ansiedad"
9 uur p.m. „*Best of the Badmen*"

ROXY
„*Noche de Batanga*" 20.30 uur

CARIBE
„*Por el mis camino*" 20.00 uur

ROYAL
„*Raiders of Chost City*" 20.00 uur.

REX
„*The Vilage*" 20.00 uur.

SUFFISANT THEATER
„*Neron y Popea*" 20.00 uur.
C. C. C.:
Uitslag fotowedstrijd 20.30 uur

Mundo Nobo Tennisstadion
R.C.C. tenniskampioenschappen: mevr. Damsteeg — Mej v. d. Ham en Mevr. Hoyer mevr. Nijboer 19.30 uur.

APOTHEKEN
De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7, tel 2380 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O.) tel. 3222.

WIT GELE KRUIS
De Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Haaren, Niewindtstraat. 22 A. tel. 3773.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

17.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Praatje door Boelie van Leeuwen
20.35 Muzikaal geïllustreerde beschouwing over de dans in Joego-Slavie.
21.00 Filmpraatje over „Internationale samenwerking in de filmwereld"
21.30 Boeken vragen Uw aandacht.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

A.V.R.O.S. (19 m)

17.00 Voor kinderen met een plaatje.
17.15 Knickerbocker-programma.
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Ernstige muziek
18.30 Historische kring.
18.45 Nieuws.
19.00 Indonesische muziek
19.45 Voorlichting
20.00 Advertenties.
20.15 Conjunto Calamazo
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:
Kantoor open van 05.30 — 01 30 tel. 2307
J. Kokshoorn 01.30 — 05.30 tel 2470
Personeel afdeling.
W. N. G. Broug, Hotel N. P. tel. 3027 — 2844
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel 4304 of tel. 2400
Materialen Afdeling·
W. Batelaan, L. de Colignylaan No. 14 tel. 2275

C. S. M.
Rederij:
G. de Rooy tel. 2076
b. g. g. tel. 2843 — 2844
Scheepsagentschap:
Van 08.00 — 23.00 kantoor tel 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel. 2304
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

ASIENTO-THEATER
„*Bal-Tabarin*"
Geen kinderen beneden 16 jaar.

Paardestaart

Een jonge vrouw, die als verkoopster was ontslagen, zal geen werkloosheidsuitkering krijgen, heeft men in Californië beslist, omdat ze wegens het dragen van een paardestaart de laan werd uitgestuurd. „Mijn man houdt alleen maar van me, als ik een paardestaart draag," verweerde ze zich, maar de ambtenaren waren onverbiddelijk: „In dit geval gaat het niet om de liefde van de man, maar om de wens van de werkgever, stelden zij vast.

Nederl. Kath. pers over:

Politieke gevolgen van Mandement der Bisschoppen

Amsterdam. — Onder de titel „Dreigement" schrijft „De Volkskrant", dat de belangrijkste verklaring van de Partij van de Arbeid was: als het katholieken niet mogelijk blijft lid van de Partij van de Arbeid te zijn, moet dit „onvermijdelijk gevolgen hebben voor de mogelijkheden tot kabinetsformatie en de thans bestaande politieke samenwerking". Het lijkt op een dreigement. De Partij van de Arbeid kan ook in de oppositie. Waarom? Zij zal in elk geval de tweede partij blijven. Meent de partij wellicht, dat het dreigement vrees kan oproepen voor een minder vooruitstrevend beleid, die ertoe zou moeten brengen toch op de Partij van de Arbeid te stemmen? Ook is het mogelijk, dat zij werkelijk overweegt eventueel in de oppositie te gaan. Zij kan hierbij op het standpunt staan, dat de doorbraak kost wat het kost moet lukken. Als bij de verkiezingen het tegendeel blijkt ligt, zo bezien, nog een laatste mogelijkheid in de oppositie, waarbij zij vrij is in haar critiek. Het is een dreigement, dat de strijd rond de doorbraak zonder enige noodzaak van het partijpolitieke naar het regeringsvlak brengt. Wij hebben dat steeds willen voorkomen. Op regeringsvlak bleek de samenwerking tussen de K.V.P., de Partij van de Arbeid, de A.R. en de C.H.U. levensvatbaar. Dit kabinet doet goed werk en voert een beleid, dat de overgrote meerderheid van het volk aanspreekt. Daaronder kan in het partijpolitieke vlak de strijd om de doorbraak worden uitgestreden. Beide terreinen hoeven niet te worden vereenzelvigd. Ook het mandement doet dit niet. Het onderscheidt zeer duidelijk de afwijzing van de doorbraak en de mogelijkheid van samenwerking met de Partij van de Arbeid in de practische politiek. Voor die samenwerking laat het alle ruimte en ware er de doorbraak niet, de Partij van de Arbeid zou zich zonder meer verheugen over deze gezaghebbende oproep, die alle katholieke krachten mobiliseert voor de opbouw van de nieuwe maatschappen. Als de Partij van de Arbeid verandering zou willen brengen, drukt op haar de schuld. Dan zou zij de kiezers aannemelijk moeten maken, dat zij om partijpolitieke redenen een beleid onmogelijk maakte, dat zij zelf bij de Statenverkiezingen nog hemelhoog prees. Het lijkt ons een heel wonderlijke positie en daarom zal het zeker wel tot 1956 duren, voor het dreigement werkelijk betekenis kan krijgen, omdat de Partij van de Arbeid ook dan nog wel ernstig zal overwegen, of de oppositie inderdaad voordeliger kan zijn.

x x x

„De Tijd" schrijft onder meer: „Het bestuur van de P.v.d.A. reageerde op het mandement met een politieke strijdkreet, die eigenlijk langs het mandement heen gaat. Het mandement is op de eerste plaats een stuk van pastorale strekking. Het heeft zijn consequenties voor de partijpolitiek, maar gaat primair om zaken van veel wijdere betekenis, waarbij partijpolitieke belangen als volkomen ondergeschikt moeten worden aangemerkt. Het is begrijpelijk, dat van socialistische zijde, waar men de politiek als het voornaamste in het leven schijnt te zien, blind is voor deze onderschikking van waarden en geneigd is machtspolitiek te ontwaren, waar eenvoudige zielzorg aan het woord is."

x x x

„Maar het lijkt toch wel overdreven, dat de P.v.d.A. in een tegen-mandement zich thans in haar bestaansrecht en bestaansmogelijkheid bedreigd acht — geplaatst voor een meest ernstige ontwikkeling sinds 1946. De bisschoppen verklaarden inderdaad het lidmaatschap van katholieken van deze partij onverantwoord en dit stelt een aantal katholieken in deze partij voor een ernstige gewetenskwestie, doch voor de P.v.d.A. was hun aanwezigheid van even weinig vitaal belang als de vlag voor de zeewaardigheid van het schip. De katholieken in de P.v.d.A. vormden een kleine groep naar schatting niet meer dan 500. Het P.v.d.A.-partijbestuur kon op den toen niet meer dan symbolische waarde aan hun aanwezigheid toekennen, want bij de verkiezingen placht het katholieke kiezerscorps in het algemeen niet het minste aandeel aan deze pioniers te schenken. De laatste winst die de P.v.d.A. hier en daar ten koste van de K.V.P. behaalde, was geen rechtstreeks gevolg van de bemoeienissen van katholieken in de P.v.d.A.

x x x

De cijfers voor de P.v.d.A. bewijzen trouwens, dat deze partij haar winsten vooral ten koste van de communisten behaalde. Dit alles wil niet zeggen, dat er in industriecentra geen afval van katholieke stemmen aan de P.v.d.A. is opgetreden, maar wel dat de doorbraak door de P.v.d.A. beoogd, sinds lang geen succes was en dat het ware belang van de P.v.d.A. als partij reeds eerder zou hebben geëist, dat de verloren illusies afgeschreven werden en de verworven aanhang zou worden geconsolideerd. Het geschrei, dat de P.v.d.A. thans aanheft, kan beschouwd worden als een poging om voor de doorbraak een valse doodsoorzaak op te geven.

x x x

Merkwaardig moet de passage genoemd worden, waarin de P.v.d.A. de handschoen opneemt en de politieke samenwerking met de katholieke eenheidspartij min of meer afhankelijk stelt van de aanwezigheid van katholieken in de P.v.d.A. Hoe zit dat eigenlijk? Als er geen leden of stemmen in katholieke kring meer te werven zijn, is van de politieke samenwerking dan de aardigheid verdwenen? De P.v.d.A. werkte toch niet met de K.V.P. samen om haar lek te boren? Wij hebben altijd gemeend, dat dit lekboren een accidenteel nadeel van samenwerking was, maar de P.v.d.A. schijnt er een andere betekenis aan te hechten", aldus „De Tijd".

LOF DER BROMFIETSEN

Een millioen Nederlandse bromfietsers in 1960? ★ Beroeps- en Zondagsrijders ★ Het meest profiteren het het platteland en gepensioneerden ★ Een rallye en een bond voor bromfietsers ★ Van Alkmaar begon de snorren-actie ★ Het gevaar van te veel massale acties.

In 1960 zullen wij, volgens de alwetende statistici, een millioen bromfietsen hebben in Nederland, en inderdaad neemt het aantal van deze snorrende tweewielers, dat men op de wegen ziet, hand over hand toe. Het is, of fietsend Nederland jarenlang met smart op de ontwikkeling van niet te dure en betrouwbare motortjes met laag benzine-verbruik heeft zitten wachten en, nu deze er zijn, en masse het gewone rijwiel op zij zet en overgaat op de fiets met hulpmotor.

Ruw genomen kan men vooral twee categorieën bromfietsers onderscheiden: de beroeps- en de Zondagsrijders. De beroepsrijders zijn degenen, die voor hun werk veel langs de weg moeten zijn en voor wie een auto te duur zou komen: wijkverpleegsters, verzekeringsagenten, controleurs van overheidslichamen en maatschappijen, landbouwers en kleine ondernemers met ver van elkaar liggende werkprojecten. Voor al deze mensen, die vroeger van een gewoon rijwiel gebruik maakten, is de bromfiets een uitkomst. Ze komen frisser en sneller op de plaats, waar zij zijn moeten en kunnen dikwijls, met minder lichamelijke inspanning, een veel groter dagprogram afwerken dan vroeger.

Vooral op het platteland heeft de bromfiets zich, in de weinige jaren van zijn bestaan, ontwikkeld tot een vervoermiddel, waar men nauwelijks

De week in Nederland

meer buiten zou kunnen. Voorbij is de tijd, dat de naar een afgelegen boerderij geroepen verpleegster, zó vermoeid van het tegen-de-wind-intrappen, bij de zieke, die haar hulp nodig had, aan kwam, dat zij het eerste half uur nauwlijks tot werken in staat was. Boeren en tuinders, die een aangelegenheid in het dorp of in de stad in orde moeten maken, zijn daarmee geen hele dag meer kwijt, doch hoogstens enkele uren.... Geen wonder, dat de typische landbouwprovincies met vele, elk op zich zelf gelegen, boerderijen, zoals Zeeland, Overijsel en Drenthe, de hoogste aantallen bromfietsen per 1000 inwoners te zien geven.

Bejaarde brommers

De Zondagsrijders treft men vooral in de zomer langs de wegen aan. Men vindt er echtparen zonder, of met volwassen, kinderen onder, onderwijzeressen en secretaresses, vrijgezellen met belangstelling voor de vrije natuur, maar vóór alles: bejaarden. Wat de bromfiets voor de gepansioenneerde en de kleine rentenier betekent, is nauwelijks onder woorden te brengen. Zijn horizon is er door verruimd, zijn actie-radius vele tientallen kilometers vergroot.

Dagtochtjes naar buiten of naar de nabij gelegen stad, bezoeken aan niet te ver wonende familieleden of vrienden, alle ondernemingen, die te vermoeiend zouden zijn, als zij te voet of per gewone fiets, en te omslachtig, als zij met trein of bus zouden moeten worden volbracht, zijn voor de bromfietser mogelijk. Het aantal oudere dames en heren, dat men op mooie zomerse dagen langs de buitenwegen aantreft, is dan ook opvallend groot.

In het algemeen rijden zij het voorzichtigst van alle groepen bromfietsgebruikers, in wier rijen men natuurlijk ook snelheidsmaniakken en kwalijke wegmisbruikers aantreft. Terwijl zij — in de merkwaardige roerloze houding van plotseling midden in een fietsbeweging verstarde wielrijders, die alle bromfietsberijders eigen is — langs de wegen glijden, weerspiegelen hun gezichten vaak een vage angst voor een eventueel ongeluk, dat bij een snelheid van twintig tot dertig kilometer op een rijwielpad per slot altijd mogelijk blijft, en van verwondering over de ontwikkeling der techniek, die dit wonderbaarlijke, inspanningloze fietsen mogelijk heeft gemaakt.

Maar sterker dan de uitdrukking van angst en verwondering is die van geluk en vreugde de wereld, na een lang en werkzaam leven, nog eens op deze wijze zo kostelijk en tegen zo weinig kosten te kunnen zien....

Aanleiding tot deze ontboezeming van uw briefschrijver over de bromfiets was een berichtje in de bladen, dat tijdens de afgelopen Pinksterdagen nu ook de bromfietsers hun rallye hebben gehouden, met Hilversum als eindpunt. Een geslaagd evenement, als men de kranten geloven mag, en één der eerste bewijzen van activiteit naar buiten van de verleden jaar opgerichte Nederlandse Bromfiets Bond.

„Onaangename rustverstoorders"

U verbaast u, dat de bromfietsers het nodig hebben geoordeeld een eigen bond — met op het ogenblik reeds 3000 leden — op te richten? Verbaas u liever over het feit, dat deze organisatie eerst verleden jaar tot stand is gekomen, terwijl de eerste bromfietsen reeds in 1949 langs Nederlands dreven snorden! Per slot zit het organiseren en het oprichten van bonden en verenigingen de Nederlander — en niet alleen hem — in het bloed. Waarbij de bromfietsers nog als extra rechtvaardiging van hun onderlinge aaneensluiting aan kunnen voeren, dat niet ieder het nieuwe verkeersmiddel even gunstig gezind is.

De regering heeft verleden jaar de bromfietsen op de rijkswegen van de autobaan naar het rijwielpad verbannen. Hij vervulde daarbij een wens van vele automobilisten, die in de bromfietser een soort onder-de-maatse motorrijder zien met de slechte hoedanigheden en de verkeerstechnische onopgevoedheid van de wielrijder.

Op de hen toegewezen rijwielpaden beschouwen de Nederlandse fietsers-zonder-hulpmotor — en dat zijn er nog altijd een stevige 4,5 millioen — hun brommende collega's echter als onaangename rustverstoorders die alleen maar last en ergernis verschaffen aan degenen, die er rustig voortpeddelen. („Hádden zij maar een bromfiets!" zeggen de brommers op hun beurt.) Zelfs vele voetgangers, overigens bijna vergeten wezens in het Nederlandse verkeer, hebben iets tegen de bromfietsers, die er in de verte uit zien als gewone wielrijders, maar twee of drie keer zo snel een kruispunt naderen, hetgeen de arme wandelaar meestal pas bemerkt als het bijna te laat is.

Nee, het Nederlandse bromfietswezen is een weliswaar hard groeiend, maar toch nog teer plantje met vele belagers en het kan de bescherming van een bond uitstekend gebruiken.

Feest-snorren

Het enthousiasme van uw briefschrijver voor bromfietsen (hij heeft er nog geen) deed hem bijna de snorren van Alkmaar vergeten. Sinds kort voert men in de Noord-Hollandse kaasstad met het mooie waaggebouw een actie, waarbij alle manlijke inwoners verzocht wordt hun snor te laten groeien, zulks met het oog op de naderende viering van het zevenhonderdjarig bestaan van Alkmaar. Er heeft zich — natuurlijk — een ijverig comité gevormd, de kappers hebben zich bereid verklaard de snorren gratis bij te knippen en de burgemeester heeft in een raadsvergadering doen weten, dat hij wel niet in kan gaan op een verzoek, om de snorren-actie van het bordes van het stadhuis af te openen, maar dat hij wel een persoonlijke bijdrage, en tevens een voorbeeld, wil geven door voorlopig zijn bovenlip niet meer te scheren.

Wat uiteindelijk de bedoeling is van de snorren-actie, die volgens sommige berichten reeds op Leiden zou zijn overgeslagen, wordt uit de opgewonden, maar vage mededelingen van het actie-comité niet duidelijk. Wil men de feesten een passend décor verschaffen en meent men dit in een groot aantal goed onderhouden snorren te vinden? Het zou inderdaad iets nieuws zijn op het gebied van stadsversiering. Of wil men, door de snorren, een echt-historische sfeer scheppen? Ook daar zit iets in, maar waarom beperkt men zich dan tot de snorren? Waarom ook niet een baardenactie, en een laat-uw-hoofdhaar-groeien-comité?

De Alkmaarders schijnen het niet nodig te vinden het antwoord op deze vragen, zo zij ze al gesteld hebben, af te wachten. Velen hunner hadden zich spontaan bereid verklaard hun snor te laten staan, en nu de burgemeester persoonlijk aan de actie meewerkt, neemt het aantal snorren in de straten van Alkmaar zelfs een ongekende omvang aan. Hetgeen er onweerlegbaar op wijst, dat de vrouwelijke bevolking van Alkmaar, hoewel zij zich over deze kwestie nog niet in het openbaar heeft uitgelaten, aan de actie haar stilzwijgende goedkeuring heeft geschonken.

Actie-koorts

Overigens doen acties als die van het Alkmaarse snorren-comité bij een ietwat tot beschouwing geneigd toeschouwer onwillekeurig de — ernstig bedoelde — vraag opkomen, waar het op den duur met al deze acties en uitingen van massaal enthousiasme heen moet. Zijn wij langzamerhand niet te makkelijk ontvlambaar geworden, te zeer beïnvloedbaar door een handig gevoerde propaganda-actie? We hebben hier, in de afgelopen jaren, een Kurt-Carlsen-koorts gehad, een Abe Lenstra-razernij en, het absurde ten top gevoerd, de zinloze belangstelling voor „Het Ding" (een voorwerp, waar liedjes over werden gezongen, waar over gesproken en dat tenslotte in zee „begraven" werd, maar dat in het geheel niet bestond). De radio heeft tal van acties gevoerd, die grote groepen van de bevolking dermate meesleepten, dat er alle aanleiding had bestaan van een ongezond verschijnsel te spreken, ware het niet, dat deze acties uiteindelijk tonnen opbrachten voor een liefdadig doel. Er schuilt in dat alles een zeker gevaar. Het gevaar, dat op zekere dag ook een in wezen verkeerde actie succes zal hebben. En daarnaast de dreiging, dat het al-dan-niet-meedoen aan bepaalde massale acties beschouwd zal worden als het criterium voor goed burgerschap.

De bromfiets heeft in enkele jaren tijd het beeld van de Nederlandse wegen en straten veranderd. Zullen de „brommers" de fiets geheel verdringen?

Balkan-pact wordt formeel bondgenootschap

Grieks koningspaar gaat bezoek brengen aan Joegoslavië

Joegoslavië, Griekenland en Turkije hebben besloten het Balkanpact, dat zij op 23 Februari van het vorig jaar in Ankara hebben gesloten, uit te breiden tot een formeel bondgenootschap. Het Joegoslavische staatshoofd, maarschalk Tito, en zijn minister van buitenlandse zaken, Popovic, zijn het op dit punt eens geworden met de Griekse premier, maarschalk Papagos, en de minister van buitenlandse zaken, Stefanopoelos, tijdens het staatsie-bezoek, dat Tito op uitnodiging van koning Paul van Griekenland aan Athene heeft gebracht. Turkije had tevoren zijn instemming met dit denkbeeld reeds betuigd. De gedetailleerde uitwerking zal geschieden door de ministers van buitenlandse zaken van de drie landen, die volgende maand in Belgrado bijeen komen. Op voorstel van maarschalk Papagos zal er een Raadgevende Vergadering worden ingesteld, waarin gelijke aantallen Grieken, Turken en Joegoslaven zullen zetelen, en die afwisselend in Ankara, Athene en Belgrado bijeen zal komen. Minister Popovic verklaarde in Athene uitdrukkelijk, dat Joegoslavië deze stap niet ziet als een begin van toetreding tot de NATO.

Maarschalk Tito heeft op de thuisreis uit Athene in Skoplje een rede gehouden. Daarin stelde hij de drie landen van het Balkanpact ten voorbeeld aan de gehele wereld. Griekenland en Joegoslavië hebben kans gezien, zo zeide hij, de onderlinge spanningen uit te bannen en hun betrekkingen op meer dan bevredigende wijze te regelen.

Het officiële Joegoslavische nieuwsagentschap Tanjoeg meldt, dat koning Paul en koningin Frederika van Griekenland een uitnodiging van Tito tot een bezoek aan Joegoslavië hebben aanvaard. Ook de Griekse premier, Papagos, heeft een dergelijke uitnodiging aangenomen.

De Turkse regering heeft zich in April reeds accoord verklaard met het omzetten van het Balkan-pact in een militair bondgenootschap. Maarschalk Tito bracht toen een bezoek aan Ankara en besprak die kwestie met premier Adnan Menderes van Turkije. De Turkse ambassadeur in Athene werd van de besprekingen tussen Tito en Papagos regelmatig op de hoogte gehouden.

Inmiddels vertoeft de Turkse premier thans in de Verenigde Staten, waar hij de verzekering heeft ontvangen, dat de militaire hulpverlening, ten bedrage van een half milliard dollar, zoveel mogelijk zal worden versneld en dat aan het Amerikaanse Congres zal worden gevraagd de economische en militaire steun aan Turkije te vergroten.

Van officiële Amerikaanse zijde kwam de toelichting, dat de uitbreiding van de hulp aan Turkije is gebaseerd op het feit, dat Turkije „meer hulp kan gebruiken, en niet, omdat Turkije van Sovjet-Rusland thans meer gevaar zou lopen dan tevoren". Op een noenmaal in New York heeft Adnan Menderes de hoop uitgesproken, dat er spoedig een oplossing zal worden gevonden voor het probleem-Triëst, opdat ook „onze Italiaanse vrienden deelgenoten van het Balkanverdrag kunnen worden".

Postzegels t.g.v. het Maria-jaar

Ter gelegenheid van het Maria-jaar hebben de Posterijen van het Saargebied een drietal postzegels uitgegeven met afbeelding van de Madonna met Kind, naar grote schilders. Van links naar rechts: „De Heilige Maagd met het Kind Jezus, een peer vasthoudend", naar Albrecht Dürer (15 fr.); „De Madonna van Meester Meyer uit Basel" naar Hans Holbein de Jonge (5 fr.) en „Madonna Sixtina" naar Raphaël (10 fr.).

De verkeerde gegrepen

Dubbele pech

De accountant Raoul Semblano liep kalm over de Parijse boulevards met onder elke arm een grote enveloppe, waarvan de ene 1.850.000 francs bevatte en de andere bloemenzaad voor zijn tuintje.

Een straatrover, die Semblano vanaf de bank, waar deze het geld gehaald had, gevolgd was, holde plotseling langs Semblano, snaaide een van de enveloppes onder zijn arm vandaan, rende een métro-station in en trachtte via een andere uitgang weg te komen. Hier werd hij echter gegrepen door een politieagent.

De boef toonde zich zeer geschokt toen hij hoorde, dat hij met de inhoud van de envelop pe weinig meer had kunnen doen dan viooltjes kweken.

Gemalen bankpapier

De staat Ohio heeft aan een zekere Wesley Brian 305 dollars betaald voor een zak varkensvoer, vermengd met wat papiersnippers en stukjes leer.

Brian, die in een veevoederfabriek werkt, liet enige tijd geleden zijn portefeuille vallen in een maalmachine, waarin varkensvoer verwerkt werd. Hij ving het voer alsmede de versnipperde dollars in een zak op, liet zijn verlies bij notariële acte opmaken en zond het geheel naar het ministerie van Financiën van de staat Ohio, dat prompt de gemalen dollarbiljetten door nieuwe verving.

Eerste borreltje

De 21-jarige Roderick MacDonald uit Orangeville (Ontario) heeft zijn eerste „borrels" duur moeten bekopen.

Hij kreeg een boete van 220 dollar wegens het in staat van dronkenschap besturen van een wagen, het doorrijden na een ongeluk veroorzaakt te hebben, het aan de verkeerde kant van de weg rijden en het rijden door een stoplicht, dat op onveilig stond. Bovendien werd hem zijn Canadese rijbewijs ontnomen, terwijl hij een nacht doorbracht in de cel en onder politiegeleide de volgende dag naar de Amerikaans-Canadese grens gebracht werd.

Voor de rechtbank verklaarde hij, dat een vriend in Buffalo hem op een paar „rondjes" getracteerd had, de eerste glaasjes sterke drank, die hij ooit gedronken had.

Onthulling

Dezer dagen waren de Franse minister van staat Edmond Barrachin en andere vooraanstaande persoonlijkheden in het Levallois-park te Parijs bijeen gekomen, om de onthulling bij te wonen van een bronzen buste van de vroegere socialistische burgemeester Louis Rouquier.

Toen het laken, dat over het beeld was geworpen, werd weggetrokken, bleek er geen borstbeeld meer te zijn. De plechtigheid werd voortgezet met een grote afbeelding van de burgemeester, welke door twee mannen werd vastgehouden.

Het is de politie tot dusver een raadsel, hoe het zware bronzen beeld, dat op een druk punt in het park stond, ongemerkt van het voetstuk verwijderd kon worden. Het ijzeren hek rond het voetstuk vertoonde geen sporen van beschadiging.

Souvenirs

De Parijse politie kwam dezer dagen tot de conclusie, dat de bepakking van de Spahi cavalerie-soldaat Blads Chaabane „niet helemaal volgens de voorschriften" was.

Zij haalde uit zijn kazernekamer te voorschijn: twee verrekijkers, een zaklantaarn, een speeldoos, vier radio's, drie klapperpistooltjes, een electrisch scheerapparaat, een juweliersweegschaal, twee tennisballen, een gramofoon, gereedschappen, een aantal herencostuums en een gelukspop.

Chaabane bekende, dat hij het allemaal gestolen had. „Ik zou naar Oran vertrekken", zei hij „en wilde een paar souvenirs uit Frankrijk meenemen".

Het vaderland bleef trekken

Dordrecht. — Reeds 31 jaar woont het echtpaar A. Dalebout-Ponson in Californië, maar de banden met het vaderland zijn toch nog zo sterk, dat het zijn gouden bruiloft op de Nederlandse bodem — en wel in Dordrecht — wilde vieren temidden van de vele familieleden, die de heer en mevrouw Dalebout niet op hun zwerftochten door de wereld hebben gevolgd. Want inderdaad is er sprake van „zwerftochten". In 1912 vertrok het gezin Dalebout namelijk naar het toenmalige Nederlands-Indië, in 1915 naar het Oostzeegebied, in 1920 weer naar Indië en in 1923 naar Los Angeles, de heer Dalebout is jarenlang werkzaam geweest in het baggerbedrijf. In Los Angeles stichtte hij een eigen bedrijf ter vervaardiging van netten voor de visserij en voor sportdoeleinden. Enkele weken geleden kwamen de resp. 71- en 70-jarige echtelieden met de „maasdam" in ons land aan. Dezer dagen dan stonden zij stil bij het heugelijke feit van hun 50 jaar geleden in Dordt gesloten huwelijk. Zes jaren geleden waren zij ook in Holland, toen om de 100ste verjaardag van de moeder van mevrouw Dalebout te vieren.

Topsnelheid met raket-slee

Alamogordo. — Tijdens kortgeleden genomen proeven op de luchtbasis Holloman te Alamogordo heeft luitenant-kolonel John P. Stapp met een raket-slee een snelheid van ongeveer 677 km. per uur gehaald.

De proeven, die door deze officier van de Amerikaanse luchtmacht werden genomen, hadden ten doel, na te gaan, hoe het vliegers moet vergaan, die op zeer grote hoogte en bij supersonische snelheid uit hun toestel springen. Bij de proeven onderging kolonel Stapp een druk van 22 maal de zwaartekracht. De enige andere man, die op de grond een snelheid heeft behaald welke de bovengenoemde nabij komt, is de coureur John Cobb geweest. Hij bereikte in 1947 te Utah in een racewagen een snelheid van meer dan 648 km, per uur.

Bosbrand bij „Atoomstad" Los Alamos

Dezer dagen is in de onmiddellijke omgeving van de „atoomstad" Los Alamos een bosbrand uitgebroken. Enkele honderden brandweerlieden en vrijwilligers hebben na 48 uur blussen, de brand kunnen bedwingen. Ruim 75.000 ha bos is verwoest.

Een groot gedeelte van het nationale bos van Santa Fé, gelegen op de hellingen van het Jemez-gebergte, ten Zuid-Oosten van Los Alamos, is bij de brand verloren gegaan. Men vreesde het ergste toen het vuur tot binnen zes kilometer van de technische installaties van het atoom-centrum was genaderd.

„Duidelijke concessie" van Molotov door Bedell Smith scherp becritiseerd

Genéve. — In een besloten zitting over Indo-China deed de Russische minister Molotov, die als voorzitter fungeerde „duidelijke concessies" inzake het vetorecht in een bestandscommissie van vertegenwoordigers van neutrale landen voor Indo-China, aldus werd uit een welingelichte bron vernomen. Molotov zou gezegd hebben dat de communisten voor „bepaalde gevallen" zouden willen toestemmen dat besluiten van de commissie bij meerderheid van stemmen genomen zouden worden. De communisten bleven er echter op staan dat in de commissie een gelijk aantal communisten en niet-communisten zitting zouden hebben.

Deze concessie van Molotov was echter maar schijn — aldus Reuters zegsman, want hij herhaalde de eis later nog eens dat de commissie evenveel communistische als niet-communistische leden moest tellen en vertelde er niet bij hoe een meerderheidsbeslissing bereikt kon worden.

De Amerikaanse vertegenwoordiger Bedell Smith becritiseerde het voorstel van Molotov in zeer scherpe bewoordingen.